

Projekt z dnia 08.08.2025 r.

U S T A W A

z dnia r.

o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2), 3)}

Art. 1. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1505 i 303) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/958 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do wkładu lotnictwa w unijny cel zmniejszenia emisji w całej gospodarce i odpowiedniego wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 115);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 134).

²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 55, Dz. Urz. UE L 320 z 26.11.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 105, Dz. Urz. UE L 2023/957 z 08.12.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2776 z 14.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/3214 z 19.12.2023);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/857 z dnia 19 kwietnia 2023 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Dz. Urz. UE L 111 z 26.04.2023, str. 1);
- 3) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2849 z dnia 12 października 2023 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w odniesieniu do przepisów dotyczących raportowania i przedkładania zagregowanych danych dotyczących emisji na poziomie przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 2023/2849 z 15.12.2023);
- 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2830 z dnia 17 października 2023 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady przez ustanowienie przepisów dotyczących harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 2023/2830 z 20.12.2023);
- 5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2917 z dnia 20 października 2023 r. w sprawie działań weryfikacyjnych, akredytacji weryfikatorów i zatwierdzania planów monitorowania przez organy administrujące zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego i uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2072 (Dz. Urz. UE L 2023/2917 z 29.12.2023);
- 6) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2904 z dnia 25 października 2023 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2019/1122 uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 2023/2904 z 29.12.2023);
- 7) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2297 z dnia 26 października 2023 r. określającego sąsiadujące porty przeładunku kontenerów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 2023/2297 z 27.10.2023);
- 8) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2441 z dnia 31 października 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do treści

1) w odnośniku nr 1:

a) pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

-
- i formatu planu neutralności klimatycznej niezbędnego do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji (Dz. Urz. UE L 2023/2441 z 03.11.2023);
- 9) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2449 z dnia 6 listopada 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w odniesieniu do szablonów planów monitorowania, raportów na temat wielkości emisji, częściowych raportów na temat wielkości emisji, dokumentów zgodności i sprawozdań na poziomie przedsiębiorstwa oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1927 (Dz. Urz. UE L 2023/2449 z 07.11.2023);
- 10) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2599 z dnia 22 listopada 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do administrowania przedsiębiorstwami żegludowymi przez organy administrujące właściwe dla przedsiębiorstwa żegludowego (Dz. Urz. UE L 2023/2599 z 23.11.2023);
- 11) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2606 z dnia 22 listopada 2023 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 2023/2606 z 23.11.2023);
- 12) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/873 z dnia 30 stycznia 2024 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2019/331 w odniesieniu do przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii (Dz. Urz. UE L 2024/873 z 04.04.2024);
- 13) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/622 z dnia 22 lutego 2024 r. w sprawie wykazu państw, które uznaje się za stosujące mechanizm CORSIA do celów dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do emisji w 2023 r. (Dz. Urz. UE L 2024/622 z 23.02.2024);
- 14) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1879 z dnia 9 lipca 2024 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do obliczania wymogów dotyczących kompensacji do celów mechanizmu CORSIA (Dz. Urz. UE L 2024/1879 z 10.07.2024);
- 15) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/2620 z dnia 30 lipca 2024 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących uznania, że gazy cieplarniane stały się trwale chemicznie związane w produkcji (Dz. Urz. UE L 2024/2620 z 04.10.2024);
- 16) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/2493 z dnia 23 września 2024 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 w odniesieniu do aktualizacji monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 2024/2493 z 27.09.2024);
- 17) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/2850 z dnia 11 listopada 2024 r. w sprawie wykazu państw, które uznaje się za stosujące mechanizm CORSIA do celów dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do emisji w 2024 r. (Dz. Urz. UE L 2024/2850 z 12.11.2024);
- 18) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/723 z dnia 6 lutego 2025 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie szczegółowych zasad corocznego obliczania różnic w cenie między kwalifikującymi się paliwami lotniczymi a naftą kopalną oraz przydzielania uprawnień w ramach EU ETS na wykorzystanie kwalifikujących się paliw lotniczych (Dz. Urz. UE L 2025/723 z 16.04.2025);
- 19) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/772 z dnia 16 kwietnia 2025 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1842 ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 2025/772 z 22.04.2025).
- 3) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

- „10) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8 i Dz. Urz. UE L 2024/873 z 04.04.2024);
- 11) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 26 i Dz. Urz. UE L 111 z 26.04.2023, str. 1);”,
- b) pkt 13 i 14 otrzymują brzmienie:
- „13) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 37, Dz. Urz. UE L 79 z 09.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 206 z 08.08.2022, str. 15, Dz. Urz. UE L 2023/2122 z 18.10.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2493 z 27.09.2024);
- 14) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 3, Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 66, Dz. Urz. UE L 206, z 21.08.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2904 z 29.12.2023);”,
- c) pkt 16 i 17 otrzymują brzmienie:
- „16) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji

ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20 oraz Dz. Urz. UE L 2025/772 z 22.04.2025);

- 17) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107 i Dz. Urz. UE L 2023/2606 z 23.11.2023);”,

d) dodaje się pkt 18–30 w brzmieniu:

- „18) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 55, Dz. Urz. UE L 320 z 26.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 105, Dz. Urz. UE L 2023/957 z 08.12.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2776 z 14.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/3214 z 19.12.2023);
- 19) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2849 z dnia 12 października 2023 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w odniesieniu do przepisów dotyczących raportowania i przedkładania zagregowanych danych dotyczących emisji na poziomie przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 2023/2849 z 15.12.2023);
- 20) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2830 z dnia 17 października 2023 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady przez ustanowienie przepisów dotyczących harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 2023/2830 z 20.12.2023);
- 21) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2917 z dnia 20 października 2023 r. w sprawie działań weryfikacyjnych, akredytacji weryfikatorów i zatwierdzania planów monitorowania przez organy administrujące zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu

- morskiego i uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2072 (Dz. Urz. UE L 2023/2917 z 29.12.2023);
- 22) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2297 z dnia 26 października 2023 r. określającego sąsiadujące porty przeładunku kontenerów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 2023/2297 z 27.10.2023);
- 23) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2441 z dnia 31 października 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do treści i formatu planu neutralności klimatycznej niezbędnego do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji (Dz. Urz. UE L 2023/2441 z 03.11.2023);
- 24) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2449 z dnia 6 listopada 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w odniesieniu do szablonów planów monitorowania, raportów na temat wielkości emisji, częściowych raportów na temat wielkości emisji, dokumentów zgodności i sprawozdań na poziomie przedsiębiorstwa oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1927 (Dz. Urz. UE L 2023/2449 z 07.11.2023);
- 25) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2599 z dnia 22 listopada 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do administrowania przedsiębiorstwami żegludowymi przez organy administrujące właściwe dla przedsiębiorstwa żegludowego (Dz. Urz. UE L 2023/2599 z 23.11.2023);
- 26) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/622 z dnia 22 lutego 2024 r. w sprawie wykazu państw, które uznaje się za stosujące mechanizm CORSIA do celów dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do emisji w 2023 r. (Dz. Urz. UE L 2024/622 z 23.02.2024);
- 27) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1879 z dnia 9 lipca 2024 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do obliczania wymogów dotyczących kompensacji do celów mechanizmu CORSIA (Dz. Urz. UE L 2024/1879 z 10.07.2024);

- 28) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/2620 z dnia 30 lipca 2024 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących uznania, że gazy cieplarniane stały się trwale chemicznie związane w produkcie (Dz. Urz. UE L 2024/2620 z 04.10.2024);
 - 29) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/2850 z dnia 11 listopada 2024 r. w sprawie wykazu państw, które uznaje się za stosujące mechanizm CORSIA do celów dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do emisji w 2024 r. (Dz. Urz. UE L 2024/2850 z 12.11.2024);
 - 30) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/723 z dnia 6 lutego 2025 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie szczegółowych zasad corocznego obliczania różnic w cenie między kwalifikującymi się paliwami lotniczymi a naftą kopalną oraz przydzielania uprawnień w ramach EU ETS na wykorzystanie kwalifikujących się paliw lotniczych (Dz. Urz. UE L 2025/723 z 16.04.2025).”;
- 2) w odnośniku nr 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631, Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18, Dz. Urz. UE L 8 z 13.01.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 63, Dz. Urz. UE L 112 z 24.04.2012, str. 21, Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 343 z 19.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 129 z 30.04.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 264 z 09.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 280 z 24.10.2015, str. 39/2, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 7, Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3, Dz. Urz. UE L 234 z 21.07.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 305 z 31.08.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 20.01.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 63 z 28.02.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 115 oraz Dz. Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 134);”;
- 3) w art. 1:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Ustawa określa zasady funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz mechanizmu kompensacji i redukcji emisji tych gazów dla lotnictwa międzynarodowego.”,
- b) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:
„3) działalności w zakresie transportu morskiego.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Mechanizm kompensacji i redukcji emisji dla lotnictwa międzynarodowego, zwany dalej „mechanizmem CORSIA”, obejmuje emisję gazów cieplarnianych z operacji CORSIA.”,
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Emisja gazów cieplarnianych z operacji lotniczej i operacji CORSIA dotyczy dwutlenku węgla (CO₂).”,
- e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Emisja gazów cieplarnianych z działalności w zakresie transportu morskiego dotyczy:
- 1) dwutlenku węgla (CO₂);
 - 2) metanu (CH₄);
 - 3) podtlenku azotu (N₂O).”;
- 4) w art. 2:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„System nie obejmuje emisji gazów cieplarnianych z:”,
- b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) instalacji lub jej części stosowanej do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów technologicznych;”,
- c) w pkt 3:
- w lit. i wyrazy „30 000” zastępuje się wyrazami „50 000”,
 - lit. j otrzymuje brzmienie:
„j) wykonywanej przez operatora statku powietrznego będącego przewoźnikiem lotniczym w rozumieniu ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110, z późn. zm.⁴⁾), który realizuje:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 731 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 31, 179, 374 i 769.

- mniej niż 243 operacje lotnicze w każdym z trzech kolejnych czteromiesięcznych okresów w roku kalendarzowym albo
- operacje lotnicze, z których łączna roczna wielkość emisji wynosi mniej niż 10 000 Mg CO₂
- przy czym w wartościach, o których mowa w tiret pierwszym i drugim, uwzględnia się operacje lotnicze, o których mowa w lit. a i k,”
- dodaje się lit. k w brzmieniu:
 - „k) rozpoczynającej się na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i kończącej się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”
- d) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) działalności statków, o których mowa w art. 2 ust. 1a oraz ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji gazów cieplarnianych z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 55, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757.”;
- 5) w art. 3:
 - a) po pkt 3 dodaje się pkt 3b w brzmieniu:
 - „3b) działalności w zakresie transportu morskiego – rozumie się przez to:
 - a) rejs statku, o którym mowa w art. 3 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, lub
 - b) działanie statku w obrębie portu zawinięcia, w tym cumowanie
 - określone w art. 2 ust. 1 i ust. 1b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757;”
 - b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 320 z 26.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 105, Dz. Urz. UE L 2023/957 z 08.12.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2776 z 14.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/3214 z 19.12.2023.

- „4) emisji – rozumie się przez to uwolnienie gazów cieplarnianych w wyniku eksploatacji instalacji, operacji lotniczej, operacji CORSIA lub działalności w zakresie transportu morskiego;”,
- c) po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:
- „11a)mikroinstalacji – rozumie się przez to instalację, z której emisja ustalona w zweryfikowanym raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 nie przekracza 2 500 ton CO₂ rocznie, z wyłączeniem emisji pochodzącej ze spalania biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, spełniających – w przypadkach wskazanych w art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066:
- a) kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2025 r. poz. 901) lub
- b) kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361 oraz z 2025 r. poz. 303 i 759);
- 11b) kwalifikującym się paliwie lotniczym – rozumie się przez to kwalifikujące się paliwo lotnicze, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/723 z dnia 6 lutego 2025 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie szczegółowych zasad corocznego obliczania różnic w cenie pomiędzy kwalifikującymi się paliwami lotniczymi a naftą kopalną oraz przydzielania uprawnień w ramach EU ETS na wykorzystanie kwalifikujących się paliw lotniczych (Dz. Urz. UE L 2025/723 z 16.04.2025), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2025/723”;”,
- d) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:
- „12a)operacji CORSIA – rozumie się przez to lot międzynarodowy w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1879 z dnia 9 lipca 2024 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do obliczania wymogów dotyczących kompensacji do celów mechanizmu CORSIA (Dz. Urz. UE L 2024/1879 z 10.07.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2024/1879”, z wyłączeniem lotu:

- a) państwowego,
 - b) z pomocą humanitarną,
 - c) medycznego,
 - d) wojskowego,
 - e) przeciwpożarowego,
 - f) poprzedzającego lot z pomocą humanitarną, medyczny lub przeciwpożarowy lub następujący po nim, pod warunkiem, że jest on wykonywany tym samym statkiem powietrznym i jest wymagany do przeprowadzenia odnośnych działań humanitarnych, medycznych lub przeciwpożarowych lub do zmiany położenia statku powietrznego po tych działaniach, aby mógł podjąć kolejne działania.”,
- e) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:
- „13a)operatorze CORSIA – rozumie się to podmiot, który użytkuje samolot w czasie wykonywania operacji CORSIA lub właściciela tego samolotu, w przypadku gdy podmiot ten nie jest znany lub nie został wskazany przez właściciela samolotu, jeżeli:
- a) posiada certyfikat upoważniający operatora CORSIA do wykonywania działalności gospodarczej z wykorzystaniem samolotów, o którym mowa w art. 160 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2022 r. – Prawo lotnicze, lub jest użytkownikiem statku powietrznego w rozumieniu art. 2 pkt 3 tej ustawy oraz
 - b) podczas tych operacji łączna roczna wielkość emisji CO₂ przekracza 10 000 ton przy użytkowaniu samolotów o maksymalnej certyfikowanej masie startowej większej niż 5 700 kg;”,
- f) w pkt 14 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „lub właściciela statku powietrznego” zastępuje się wyrazami „lub właściciela tego statku powietrznego”,
- g) po pkt 15 dodaje się pkt 15a i 15b w brzmieniu:
- „15a)porcie zawinięcia – rozumie się przez to port, w którym statek zatrzymuje się w celu dokonania załadunku lub rozładunku lub wprowadzenia na pokład, lub wysadzenia pasażerów, lub port, w którym statek typu offshore zatrzymuje się w celu wymiany załogi, z wyłączeniem postojów:

- a) mających na celu wyłącznie tankowanie, odbiór dostaw, wymianę załogi statku innego niż statek typu offshore, wejście do suchego doku lub przeprowadzenie napraw statku lub jego wyposażenia,
 - b) w porcie ze względu na to, że statek potrzebuje pomocy lub jest w niebezpieczeństwie,
 - c) w celu przeładunku „burta w burtę” poza portem,
 - d) spowodowanych wyłącznie koniecznością schronienia się przed niekorzystnymi warunkami pogodowymi lub prowadzeniem akcji poszukiwawczo-ratowniczych,
 - e) kontenerowców w sąsiednim porcie przeładunku kontenerów wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 3ga ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE;
- 15b) programie na dużą skalę – rozumie się przez to program, o którym mowa w art. 2 pkt 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/1001”, realizowany w formie programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1;”,
- h) po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:
- „16a) przedsiębiorstwie żegludowym – rozumie się przez to właściciela statku lub każdą inną organizację lub osobę, taką jak zarządca lub podmiot czarterujący statek bez załogi, która przejęła od właściciela odpowiedzialność za eksploatację statku i która, przyjmując taką odpowiedzialność, zgodziła się przejąć wszystkie obowiązki i zobowiązania nałożone przez Międzynarodowy kodeks zarządzania bezpieczną eksploatacją statków i zapobieganiem zanieczyszczaniu, określone w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 336/2006 z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2606 z 23.11.2023.

wdrożenia we Wspólnocie Międzynarodowego kodeksu zarządzania bezpieczeństwem oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 3051/95 (Dz. Urz. UE L 64 z 04.03.2006, str. 1), jeżeli:

- a) Rzeczpospolita Polska została wskazana jako właściwy dla tego przedsiębiorstwa organ administrujący w wykazie wydanym na podstawie art. 3gf ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE lub
 - b) na podstawie art. 3, art. 4 lub art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2599 z dnia 22 listopada 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do administrowania przedsiębiorstwami żegludowymi przez organy administrujące właściwe dla przedsiębiorstwa żegludowego (Dz. Urz. UE L 2023/2599 z 23.11.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 2023/2599”, Rzeczpospolita Polska jest uznawana za organ administrujący właściwy dla tego przedsiębiorstwa – jeżeli nie jest ono uwzględnione w wykazie wydanym na podstawie art. 3gf ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE;”,
- i) po pkt 17 dodaje się pkt 17a i 17b w brzmieniu:
- „17a) sąsiadującym regionie przygranicznym – rozumie się przez to obszar stykowy stanowiący pas do 100 km od granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 17b) skutkach innych niż emisja CO₂ – rozumie się przez to skutki wprowadzenia do powietrza w wyniku spalania paliwa:
 - a) tlenków azotu (NO_x),
 - b) cząsteczek sadzy,
 - c) utlenionych związków siarki (SO_x),
 - d) pary wodnej (H₂O), w tym smug kondensacyjnych– w związku z wykonywaniem operacji lotniczej;”,
- j) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:
- „18a) statku – rozumie się przez to statek, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lub ust. 1b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757;”,
- k) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

- „19a) THETIS-MRV – rozumie się przez to unijny system THETIS-MRV, o którym mowa w art. 4 pkt 9a ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2024 r. poz. 1786);”,
- l) uchyla się pkt 20,
- m) po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:
- „22a) urządzeniu rezerwowym lub zapasowym – rozumie się przez to stacjonarne urządzenie techniczne, stanowiące część instalacji, użytkowane przez mniej niż 300 godzin rocznie;”,
- n) pkt 23 otrzymuje brzmienie:
- „23) weryfikatorze – rozumie się przez to:
- a) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067”, albo art. 3 lit. f rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757,
 - b) osobę fizyczną, która uzyskała akredytację w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 albo rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2917 z dnia 20 października 2023 r. w sprawie działań weryfikacyjnych, akredytacji weryfikatorów i zatwierdzania planów monitorowania przez organy administrujące zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego i uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2072 (Dz. Urz. UE L 2023/2917 z 29.12.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2917”

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 423 z 04.01.2021, str. 232 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1321 z 13.05.2024.

– która przeprowadza weryfikację, o której mowa odpowiednio w art. 3 pkt 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 albo w art. 3 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757;”;

6) w art. 4:

a) w pkt 1:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2830 z dnia 17 października 2023 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady przez ustanowienie przepisów dotyczących harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 2023/2830 z 20.12.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2830”,

– w lit. f dodaje się przecinek i dodaje się lit. g–j w brzmieniu:

„g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w odniesieniu do zadań wykonywanych przez odpowiedzialny organ administrujący,

h) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20, z późn.zm.⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1842”,

i) rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917 w odniesieniu do zadań wykonywanych przez odpowiedzialny organ administrujący,

j) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2599 z dnia 22 listopada 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do administrowania przedsiębiorstwami żegludowymi przez organy

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/772 z 22.04.2025.

administrujące właściwe dla przedsiębiorstwa żeglugowego (Dz. Urz. UE L 2023/2599 z 23.11.2023)”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej;”,

b) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) pełni funkcję punktów kontaktowych, o których mowa w art. 70 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 oraz w art. 64 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917;

3) prowadzi koordynacje, o których mowa w art. 10 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 oraz w art. 64 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917.”;

7) w art. 5:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) siedzibę lub miejsce zamieszkania operatora statku powietrznego, operatora CORSIA lub przedsiębiorstwa żeglugowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w sprawach wykonywania zadań związanych z emisją z operacji lotniczych, ze skutkami innymi niż emisja CO₂, emisją z operacji CORSIA lub emisją z działalności w zakresie transportu morskiego;”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wykonuje zadania związane z emisją z operacji lotniczych, ze skutkami innymi niż emisja CO₂ oraz z emisją z działalności w zakresie transportu morskiego w przypadku:

a) operatorów statków powietrznych,

b) przedsiębiorstw żeglugowych

– niemających siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Polskie Centrum Akredytacji działające na podstawie ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568) pełni funkcje krajowych jednostek akredytujących, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 oraz w art. 56 ust. 2

rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917, i wykonuje zadania tych jednostek określone w tych rozporządzeniach.”;

8) w art. 8 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przedsiębiorstwo żeglugowe jest obowiązane do posiadania w rejestrze Unii rachunku posiadania operatora statków morskich, o którym mowa w art. 15a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.”;

9) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przynajmniej jedna osoba wskazana we wniosku o otwarcie rachunku obrotowego w rejestrze Unii jako upoważniony przedstawiciel, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, jest obowiązana posiadać miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

10) w art. 13 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku rachunku innego niż rachunek posiadania operatora, rachunek posiadania operatora statków powietrznych i rachunek posiadania operatora statków morskich obowiązek wniesienia opłaty rocznej ustaje w roku następującym po roku, w którym posiadacz rachunku w rejestrze Unii złożył do Krajowego ośrodka wniosek o jego zamknięcie, o ile saldo tego rachunku jest zerowe.”;

11) w art. 17:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wykaz instalacji i liczba uprawnień do emisji przydzielanych na poszczególne lata okresu, o którym mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, są ustalane na zasadach określonych w przepisach tego rozporządzenia i rozporządzenia Komisji 2019/1842 oraz są ogłaszane na podstawie art. 26e ust. 3, art. 59 ust. 5, art. 64b ust. 8 i art. 70a ust. 5.

3. Uprawnienia do emisji na dany rok wydaje się w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii, w odniesieniu do danej instalacji, na podstawie:

- 1) tabeli krajowego rozdziału uprawnień, o której mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, w liczbie ogłoszonej na podstawie art. 26e ust. 3, albo
- 2) zmienionej tabeli krajowego rozdziału uprawnień, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, w liczbie ogłoszonej na podstawie

art. 64b ust. 8 – jeżeli ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji została zastąpiona dostosowaną ostateczną roczną liczbą uprawnień do emisji – z uwzględnieniem pomniejszenia, o którym mowa w art. 18 ust. 3.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy liczba uprawnień do emisji w tabeli krajowego rozdziału uprawnień, o której mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, lub zmienionej tabeli krajowego rozdziału uprawnień, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, została zmieniona po dniu 30 czerwca danego roku, uprawnienia do emisji:

- 1) wydaje się na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w liczbie odpowiadającej różnicy między wydaną ostateczną roczną liczbą uprawnień do emisji w danym roku, a dostosowaną ostateczną roczną liczbą uprawnień do emisji wynikającą z tej zmiany – jeżeli w wyniku zmiany ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji albo dostosowana ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji uległa zwiększeniu;
- 2) podlegają zwrotowi na zasadach określonych w art. 18 – jeżeli w wyniku zmiany ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji albo dostosowana ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji uległa zmniejszeniu.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uprawnień do emisji nie wydaje się w odniesieniu do mikroinstalacji oraz urządzeń rezerwowych lub zapasowych w odniesieniu do lat, w których korzystają one z odstępstw zgodnie z przepisami rozdziału 12a.”;

12) w art. 18:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w liczbie większej niż ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji lub dostosowana ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji na dany rok, zwane dalej „nadmiarowo wydanymi uprawnieniami do emisji”, podlegają zwrotowi.

2. Krajowy ośrodek występuje do prowadzącego instalację o zwrot nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji. Prowadzący instalację zwraca nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

3. Jeżeli prowadzący instalację nie zwrócił nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji w terminie, o którym mowa w ust. 2, lub zwrócił je w mniejszej liczbie,

Krajowy ośrodek pomniejsza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji lub dostosowaną ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji przydzieloną danej instalacji w roku następującym po roku, za który prowadzący instalację nie dokonał zwrotu lub w latach kolejnych, oraz informuje o tym prowadzącego instalację.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

3a. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o prowadzącym instalację, który nie dopełnił obowiązku zwrotu i wobec którego pomniejszenie, o którym mowa w ust. 3, nie jest już możliwe.”,

c) w ust. 4:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ust. 3” zastępuje się wyrazami „ust. 3a”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację, jego adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby;”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, minister właściwy do spraw klimatu nakłada na prowadzącego instalację opłatę zastępczą, w drodze decyzji, w której określa kwotę opłaty zastępczej oraz termin jej uiszczenia.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

5a. Opłata zastępcza, o której mowa w ust. 5, stanowi iloczyn jednostkowej ceny uprawnienia do emisji i liczby nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji, które podlegają zwrotowi.”,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przy obliczaniu opłaty zastępczej przyjmuje się jednostkową cenę uprawnienia do emisji, która odpowiada średniej cenie uprawnienia do emisji notowanej na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji, powiększoną o 10 %.”;

13) w art. 19:

a) w ust. 1 i 2 użyty w różnym przypadku wyraz „kwota” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „opłata zastępcza”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Należności wnoszone w związku z obowiązkiem uiszczenia opłaty zastępczej, o której mowa w art. 18 ust. 5, stanowią dochód budżetu państwa.”;

14) w art. 26a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prowadzący instalację, we wniosku o przydział uprawnień do emisji, deklaruje zastosowanie odstępstwa, o którym mowa w rozdziale 12a, w odniesieniu do mikroinstalacji lub urządzenia rezerwowego lub zapasowego, jeżeli w każdym z trzech lat poprzedzających złożenie tego wniosku instalacja lub urządzenie spełniały kryteria, o których mowa odpowiednio w art. 3 pkt 1a lub 22a.”;

15) po art. 26a dodaje się art. 26aa w brzmieniu:

„Art. 26aa. 1. Jeżeli prowadzący instalację, o której mowa w art. 26e ust. 2a pkt 2, lub instalację, w której wyodrębniono podinstalacje sieci ciepłowniczej, o której mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, lub instalację przedsiębiorstwa ciepłowniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2441 z dnia 31 października 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do treści i formatu planu neutralności klimatycznej niezbędnego do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji (Dz. Urz. UE L 2023/2441 z 03.11.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2441”, dołączył do wniosku o przydział uprawnień do emisji plan neutralności klimatycznej, może złożyć wniosek o niepublikowanie niektórych elementów tego planu zgodnie z art. 22e ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2. Wniosek o niepublikowanie niektórych elementów planu neutralności klimatycznej składa się wraz z wnioskiem o przydział uprawnień do emisji.”;

16) w art. 26c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowy ośrodek sprawdza wniosek o przydział uprawnień do emisji w zakresie kompletności danych oraz zgodności z:

- 1) przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i ustawy oraz, w stosownych przypadkach, przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2441;
- 2) informacjami zawartymi w:
 - a) zezwoleniu, o którym mowa w art. 52 ust. 1,
 - b) planie metodyki monitorowania, o którym mowa w art. 26f,
 - c) pozwoleniach, o których mowa w art. 53 ust. 2 pkt 1,
 - d) raportach, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1,

- e) raportach na temat wielkości emisji, o których mowa w art. 80 ust. 4.”;
- 17) w art. 26e:
- a) w ust. 1 po wyrazie “wstępną” dodaje się wyraz “roczną”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dla instalacji, w której wyodrębniono podinstalacje sieci ciepłowniczej, o której mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, lub instalacji przedsiębiorstwa ciepłowniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2441, wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji powiększa się o 30 %, na zasadach i po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 22b ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.”,
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2e w brzmieniu:

„2a. W odniesieniu do instalacji:

 - 1) której prowadzący jest objęty obowiązkiem przeprowadzania audytu energetycznego lub obowiązkiem wdrożenia systemu zarządzania energią, o których mowa w art. 36 ust. 1 lub ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 711), lub
 - 2) o której mowa w art. 22b ust. 1 akapit 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 – ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji określoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, pomniejsza się o 20 %.

2b. Pomniejszenia ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji w stosunku do instalacji, o której mowa w ust. 2a pkt 1, nie stosuje się, jeżeli w tej instalacji:

 - 1) wdrożono system zarządzania energią lub
 - 2) wdrożono wszystkie zalecenia wynikające z audytu energetycznego lub jeżeli spełnione zostały odpowiednie warunki, o których mowa w art. 22a ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2c. Pomniejszenia ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji w stosunku do instalacji, o której mowa w art. 22b ust. 1 akapit 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, nie stosuje się, jeżeli zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 22b ust. 1 akapit 2 i ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2d. W odniesieniu do wytwarzania towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 ustanawiającego mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz.

Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 52), zwanym dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956”, wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji określa się w sposób wskazany w art. 16 ust. 4a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, z zastosowaniem współczynnika CBAM, który wynosi:

- 1) 97,5 % na 2026 r.;
- 2) 95 % na 2027 r.;
- 3) 90 % na 2028 r.;
- 4) 77,5 % na 2029 r.;
- 5) 51,5 % na 2030 r.;
- 6) 39 % na 2031 r.;
- 7) 26,5 % na 2032 r.;
- 8) 14 % na 2033 r.

2e. Nie przydziela się uprawnień do emisji w odniesieniu do wytwarzania towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 na lata następujące po 2033 r.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, z uwzględnieniem pomniejszenia, o którym mowa w ust. 2a, dla każdego roku okresu, na który przydzielane są uprawnienia.”;

18) po art. 26e dodaje się art. 26ea i art. 26eb w brzmieniu:

„Art. 26ea. 1. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w art. 26e ust. 3, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu plan neutralności klimatycznej oraz wnioski o niepublikowanie niektórych elementów tego planu zgodnie z art. 22e ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, jeżeli został złożony.

2. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra plan neutralności klimatycznej, a w przypadku uznania wniosku, o którym mowa w ust. 1, za zasadny – z wyłączeniem elementów wskazanych w tym wniosku.

Art. 26eb. 1. Aktualizację planu neutralności klimatycznej, o której mowa w art. 22d rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, przedkłada się Krajowemu ośrodkowi.

2. Do aktualizacji planu neutralności klimatycznej można dołączyć wnioski o niepublikowanie niektórych elementów tego planu zgodnie z art. 22e ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

3. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu aktualizację planu neutralności klimatycznej wraz z wnioskiem o niepublikowanie niektórych elementów tego planu, jeżeli został złożony. Przepis art. 26ea ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 26f ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Jeżeli w terminie 90 dni od dnia doręczenia Krajowemu ośrodkowi wniosku o wydanie o opinii, o której mowa w ust. 4, plan metodyki monitorowania nadal nie jest zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, Krajowy ośrodek wydaje tę opinię w terminie 14 dni po upływie tego terminu.”;

20) w art. 26g:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Prowadzący instalację zgłasza niezwłocznie organowi właściwemu do wydania zezwolenia każdą planowaną zmianę zatwierdzonego planu metodyki monitorowania i dołącza zmieniony plan metodyki monitorowania. Zmieniony plan metodyki monitorowania prowadzący instalację przekazuje również Krajowemu ośrodkowi.

2. W przypadku gdy planowana zmiana jest zmianą istotną w rozumieniu art. 9 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, prowadzący instalację wraz ze zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1, przedkłada organowi właściwemu do wydania zezwolenia wnioski o zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania.

3. Organ właściwy do wydania zezwolenia wszczyna z urzędu postępowanie o zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania, jeżeli:

- 1) prowadzący instalację nie wystąpił z wnioskiem o zatwierdzenie istotnej zmiany, o którym mowa w ust. 2, albo
- 2) zgłoszona przez prowadzącego instalację nieistotna zmiana planu metodyki monitorowania jest w ocenie organu właściwego do wydania zezwolenia zmianą istotną w rozumieniu art. 9 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”,

b) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 26f ust. 2 i 4–12 stosuje się odpowiednio, z tym, że organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi wniosek o wydanie opinii, o której mowa w art. 26f ust. 4, bez zmienionego planu metodyki monitorowania.”;

21) uchyla się rozdział 7;

22) po art. 48 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Przydział uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikujących się paliw lotniczych w latach 2024–2030

Art. 48a. 1. Operator statku powietrznego wykonujący zarobkowe przewozy lotnicze może wystąpić z wnioskiem o przydział uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem w poprzednim roku kalendarzowym kwalifikującego się paliwa lotniczego.

2. Wniosek składa się do Krajowego ośrodka na formularzu raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 82.

Art. 48b. 1. Uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego nie przydziela się w odniesieniu do emisji z operacji lotniczych, które nie podlegają obowiązkowi rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 ust. 1b pkt 1.

2. Uprawnienia do emisji przydzielone w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego dotyczą operacji lotniczych wykonywanych w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2030 r.

Art. 48c. 1. Krajowy ośrodek określa liczbę uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego w odniesieniu do operatora statku powietrznego zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2025/723 i przekazuje informację o tej liczbie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu jej zgłoszenia Komisji Europejskiej.

2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi informację o zaakceptowanej przez Komisję Europejską ostatecznej liczbie uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego albo o potrzebie zastosowania współczynnika redukcji przydziału, o którym mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/723.

3. W przypadku potrzeby zastosowania współczynnika redukcji przydziału, o którym mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/723, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną liczbę uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego przez operatora statku powietrznego i przekazuje informację o tej liczbie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu jej zgłoszenia Komisji Europejskiej.

4. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informacje o ostatecznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej operatorom statków powietrznych w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego na dany rok.

Art. 48d. Operator statku powietrznego, który otrzymał przydział uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego, zapewnia widoczność wsparcia, spełniając wymogi, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2025/723.”;

23) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Liczbę uprawnień do emisji przeznaczonych do sprzedaży w drodze aukcji określa i ogłasza Komisja Europejska, zgodnie z art. 10, art. 11 oraz art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2830.”,

b) w ust. 2d:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 8 000 000 zł rocznie w latach 2023–2025;”,

– po pkt 3 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) 31 230 000 zł rocznie w latach 2026–2030;

5) 17 500 000 rocznie w latach 2031–2035.”,

c) po ust. 2g dodaje się ust. 2h w brzmieniu:

„2h. Przychód, o którym mowa w ust. 2b, ulega corocznie zwiększeniu o środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji w wysokości 26 700 000 zł.”,

d) w ust. 3 wyrazy „nr 1031/2010” zastępuje się wyrazami „2023/2830”,

e) w ust. 4 wyrazy „1031/2010” zastępuje się wyrazami „2023/2830”,

f) w ust. 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Środki pieniężne uzyskane z aukcji uprawnień do emisji ogólnych w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznacza się przynajmniej na jeden spośród następujących celów:”;

– pkt 2–6 otrzymują brzmienie:

- „2) rozwój energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz rozwój elektroenergetycznych sieci przesyłowych w celu realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych oraz założeń dotyczących połączeń międzysystemowych, jak również rozwój innych technologii przyczyniających się do przejścia do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz pomoc w realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w przepisach prawa Unii Europejskiej, w tym w wytwarzaniu energii elektrycznej przez prosumentów energii odnawialnej i społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej;
- 3) unikanie wylesiania, wspieranie ochrony i odtwarzania torfowisk, lasów i innych ekosystemów lądowych lub morskich, w tym środki przyczyniające się do ich ochrony i renaturalizacji oraz lepszego zarządzania nimi, zwłaszcza w odniesieniu do chronionych obszarów morskich, a także środki mające na celu zwiększenie zalesiania i ponownego zalesiania sprzyjających różnorodności biologicznej, w tym w krajach rozwijających się, które ratyfikowały Porozumienie Paryskie do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r., przyjęte w Paryżu dnia 12 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 36), oraz środki mające na celu transfer technologii i ułatwienie adaptacji do niekorzystnych skutków zmian klimatu w tych krajach;
- 4) pochłanianie dwutlenku węgla (CO₂) przez lasy i gleby w Unii Europejskiej;
- 5) bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie dwutlenku węgla (CO₂), w szczególności pochodzącego z elektrowni opalanych stałym paliwem kopalnym oraz z szeregu sektorów i podsektorów przemysłu, również w krajach trzecich, a także innowacyjne

technologie usuwania dwutlenku węgla (CO₂), w tym bezpośrednie wychwytywanie go z powietrza i składowanie;

6) inwestowanie w formy transportu, które przyczyniają się w znacznym stopniu do dekarbonizacji tego sektora, oraz w przyspieszenie przechodzenia na takie formy transportu, w tym rozwój:

- a) przyjaznych dla klimatu kolejowych przewozów pasażerskich i towarowych oraz usług i technologii autobusowych,
- b) środków służących dekarbonizacji sektora morskiego, w tym poprawie efektywności energetycznej statków i portów, oraz rozwój innowacyjnych technologii i infrastruktury w tym sektorze,
- c) zrównoważonych paliw alternatywnych, takich jak wodór i amoniak, które są produkowane ze źródeł odnawialnych, oraz bezemisyjnych technologii napędu,
- d) środków służących dekarbonizacji portów lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1804 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych i uchylenia dyrektywy 2014/94/UE (Dz. Urz. UE L 234 z 22.09.2023, str. 1) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2405 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie zapewnienia równych warunków działania dla zrównoważonego transportu lotniczego (Dz. Urz. UE L 2023/2405 z 31.10.2023);”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) działania służące zwiększeniu efektywności energetycznej systemów ciepłowniczych i izolacji budynków oraz wspieranie systemów ciepłowniczych i chłodniczych wykorzystujących odnawialne źródła energii lub wspieranie gruntownej i stopniowej gruntownej renowacji budynków, w szczególności renowacji budynków o najgorszej charakterystyce energetycznej;”,

– po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) udzielanie wsparcia finansowego w celu uwzględnienia aspektów społecznych w gospodarstwach domowych o niskich i średnich dochodach,

- w tym poprzez zmniejszenie obciążeń podatkowych i ukierunkowane obniżki cel i opłat od energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
- 8b) finansowanie krajowych programów dywidend klimatycznych o potwierdzonym pozytywnym wpływie na środowisko udokumentowanym w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 50 ust. 1;”;
- pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi, nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników w celu niwelowania skutków przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, w szczególności w regionach, których najbardziej dotyczy transformacja miejsc pracy, a także inwestowanie w podnoszenie kwalifikacji i przekwalifikowanie pracowników, na których transformacja może mieć wpływ, w tym pracowników w transporcie morskim;”;
 - dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) ograniczenie rezydualnego ryzyka ucieczki emisji w sektorach, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956) oraz wspieranie transformacji i propagowanie dekarbonizacji.”;
- g) uchyla się ust. 6a;
- 24) w art. 50:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych przygotowuje corocznie sprawozdanie dotyczące wykorzystania w poprzedzającym roku kalendarzowym środków przeznaczonych na cele lub polityki, o których mowa w art. 49 ust. 6 i 7, z zachowaniem wymagań określonych w art. 19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1,

z późn. zm.⁹⁾), określając w stosownych przypadkach, jakie dochody zostały wykorzystane i jakie działania zostały podjęte w celu wdrożenia zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, przedłożonego zgodnie z art. 9 tego rozporządzenia, oraz terytorialnego planu sprawiedliwej transformacji przygotowanego zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (Dz. Urz. UE L 231 z 01.07.2021, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056”.”;

25) w art. 50a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznacza się środki uzyskane z funduszu modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, zwanego dalej „Funduszem Modernizacyjnym”, na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w sąsiadującym regionie przygranicznym inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej przez:

- 1) wspieranie inwestycji w produkcję i wykorzystywanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym wodoru odnawialnego, lub
- 2) wspieranie inwestycji w ogrzewanie i chłodzenie z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii, lub
- 3) wspieranie inwestycji w zmniejszenie ogólnego zużycia energii poprzez efektywność energetyczną, między innymi w przemyśle, w sektorze transportu, sektorze budowlanym, sektorze rolnictwa i sektorze gospodarki odpadami, lub
- 4) wspieranie inwestycji w magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym zarządzanie popytem, rurociągi stanowiące element systemów ciepłowniczych, elektroenergetyczne sieci przesyłowe i elektroenergetyczne sieci dystrybucyjne oraz zwiększenie połączeń

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 85I z 27.03.2019, str. 66, Dz. Urz. UE L 148 z 06.06.2019, str. 37, Dz. Urz. UE L 243 z 29.07.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 26.04.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 107 z 11.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2413 z 31.10.2023.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 421 z 26.11.2021, str. 74 oraz Dz. Urz. UE L 2024/795 z 29.02.2024.

międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i rozbudowę infrastruktury na potrzeby mobilności bezemisyjnej, lub”,

- 5) wspieranie gospodarstw domowych o niskich dochodach, w tym na obszarach wiejskich i w regionach pozbawionych dostępu do sieciowej infrastruktury ciepłowniczej i elektrycznej, w celu rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego oraz modernizacji systemów ogrzewania w tych gospodarstwach, lub
- 6) wspieranie w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych sprawiedliwej transformacji, tak aby utrzymując dialog ze społeczeństwem obywatelskim i z partnerami społecznymi, sprzyjać zmianie miejsca zatrudnienia, przekwalifikowaniu i podnoszeniu kwalifikacji pracowników, edukacji, inicjatywom na rzecz zatrudnienia oraz przedsiębiorstwom typu start-up, w sposób spójny z odpowiednimi działaniami uwzględnionymi przez Rzeczpospolitą Polską w terytorialnych planach sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit pierwszy lit. k rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 i tak aby przyczyniać się do realizacji tych działań,”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Środki, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 1, w przypadku spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852, o ile środki te przeznacza się na potrzeby działalności gospodarczej, w odniesieniu do której zgodnie z art. 10 ust. 3 lit. b tego rozporządzenia określono techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza wyrządza poważne szkody co najmniej jednemu z odpowiednich celów środowiskowych.”,

- c) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również przeznaczane na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w sąsiadującym regionie przygranicznym inwestycji innych niż wymienione w ust. 1, mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej.

3. Co najmniej 80 % środków, o których mowa w art. 2 pkt 8 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, przeznacza się na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 1.

4. Środków, o których mowa w art. 2 pkt 8 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, nie przeznacza się na realizację inwestycji związanych z produkcją energii elektrycznej, ciepła lub chłodu przy wykorzystaniu paliw kopalnych, z wyjątkiem przeznaczenia tych środków na realizację inwestycji z wykorzystaniem gazowych paliw kopalnych pod warunkiem, że:

- 1) inwestycja kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 130 z 22.06.2020, str. 134, z późn. zm.¹¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852”;
 - 2) inwestycja jest należycie uzasadniona względami zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego;
 - 3) uprawnienia do emisji wykorzystywane do celów wytwarzania energii zostaną sprzedane na aukcji przed dniem 31 grudnia 2027 r., a uprawnienia do emisji wykorzystywane na inwestycje związane z dalszym wykorzystaniem gazu – przed dniem 31 grudnia 2028 r.”;
- d) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Co najmniej 90 % środków, o których mowa w art. 2 pkt 8 lit. b rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, przeznacza się na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 1.

6. Środków, o których mowa w art. 2 pkt 8 lit. b rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, nie przeznacza się na realizację inwestycji z wykorzystaniem paliw kopalnych.”;

- 26) w art. 50c w ust. 2 oraz w ust. 3 w zdaniu pierwszym wyrazy „zgromadzonych na rachunku” zastępuje się wyrazami „uzyskanych z”;
- 27) w art. 50d w ust. 3 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi”;

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 156 z 09.06.2022, str. 159.

28) w art. 50e:

- a) w ust. 3 w pkt 2 i 3, w ust. 4 w pkt 4 oraz w ust. 5 w pkt 1–3, 5 i 8 wyrazy „zgromadzonych na rachunku” zastępuje się wyrazami „uzyskanych z”,
- b) w ust. 4:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu przeglądu, o którym mowa w art. 50m ust. 1 pkt 2;”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) opracowywanie, przyjmowanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, na co najmniej:
 - a) dwanaście tygodni przed posiedzeniami komitetu inwestycyjnego, o których mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001 – w odniesieniu do inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1,
 - b) osiem tygodni przed posiedzeniami komitetu inwestycyjnego, o których mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001 – w odniesieniu do inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2;”,
- c) w ust. 5:
 - w pkt 4 wyrazy „art. 50m ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 50m ust. 1 pkt 1”,
 - pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) przeprowadzanie konsultacji społecznych w sprawie:
 - a) projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, w tym projektów programów priorytetowych stanowiących program na dużą skalę, na zasadach, o których mowa w art. 4 ust. 2b rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001,
 - b) przeglądu, o którym mowa w art. 50m ust. 1 pkt 2;”,
 - pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) przekazywanie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu informacji lub dokumentów, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, niezbędnych do oceny inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2;”;

- 29) w art. 50f dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw klimatu przeprowadza co dwa lata audyt dotyczący wykorzystania środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, i sporządza z niego sprawozdanie.

3. Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada Komisji Europejskiej oraz Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu sprawozdanie z audytu, o którym mowa w ust. 2, niezwłocznie po jego przeprowadzeniu.”;

- 30) w art. 50g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dofinansowania realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, ze środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego dokonuje się w formach określonych w art. 411 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 10 lub 10f ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, lub w sposób określony w art. 410c lub w art. 411 ust. 6a lub ust. 6b tej ustawy.”;

- 31) w art. 50h w ust. 1–3, w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 5 wyrazy „zgromadzonych na rachunku” zastępuje się wyrazami „uzyskanych z”;

- 32) art. 50k otrzymuje brzmienie:

„Art. 50k. 1. W przypadku:

- 1) zatwierdzenia przez Europejski Bank Inwestycyjny programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczącego inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, lub
- 2) wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, objętych programem priorytetowym, o którym mowa w art. 50c ust. 1

– Operator Funduszu podejmuje czynności prowadzące do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego, objętych tymi programami.

2. Operator Funduszu może zaciągać zobowiązania do dofinansowania realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 lub ust. 2, w danym roku poprzez zawieranie lub zmiany umów o dofinansowanie, o których mowa w ust. 1, do wysokości niewykorzystanych środków dostępnych dla Rzeczypospolitej Polskiej, wskazanych w zestawieniu dostępnych środków, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.”;

33) w art. 50l:

- a) w ust. 1 wyrazy „zgromadzonych na rachunku” zastępuje się wyrazami „uzyskanych z”,
- b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) informacje o inwestycjach dofinansowanych ze środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego, obejmujące numer umowy o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego, nazwę i opis inwestycji i kwotę udzielonego dofinansowania.”;

34) art. 50m otrzymuje brzmienie:

„Art. 50m. 1. Operator Funduszu opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 10 kwietnia każdego roku:

- 1) projekt sprawozdania z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego oraz osiągniętych efektów rzeczowych i ekologicznych w roku poprzednim;
- 2) przegląd planowanych programów priorytetowych przeznaczonych do dofinansowania ze środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego, obejmujący dwa następne lata kalendarzowe, wraz z prognozą do roku 2030, a także aktualne informacje dotyczące programów priorytetowych objętych przeglądem przedłożonym w roku poprzednim.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są przedkładane wraz z ich tłumaczeniem na język angielski.

3. Projekt sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera informacje, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

4. Przegląd, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera informacje, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

5. Przegląd, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podlega konsultacjom społecznym, o których mowa w art. 13 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001. Termin na zgłoszenie uwag wynosi 21 dni, licząc od dnia umieszczenia przeglądu na stronie internetowej Operatora Funduszu.”;

35) po art. 50m dodaje się art. 50ma w brzmieniu:

„Art. 50ma. 1. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza sprawozdanie z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego oraz osiągniętych efektów rzeczowych i ekologicznych.

2. Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, oraz przegląd, o którym mowa w art. 50m ust. 1 pkt 2, Komisji Europejskiej w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, oraz przegląd, o którym mowa w art. 50m ust. 1 pkt 2, są ogłaszane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu oraz na stronie internetowej Operatora Funduszu.”;

36) art. 50o otrzymuje brzmienie:

„Art. 50o Koszty związane z wykonywaniem zadań Operatora Funduszu, w tym koszty ponoszone przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej na wykonywanie czynności składających się na realizację zadań, o których mowa w art. 50e ust. 5, są pokrywane ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 49 ust. 2d.”;

37) uchyla się art. 50p;

38) w art. 53 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) informację o instalacji, stosowanych w niej technologiach oraz urządzeniach, w tym urządzeniach rezerwowych lub zapasowych;”,

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) charakterystykę techniczną źródeł powstawania i miejsca emisji;”;

39) w art. 54 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określenie instalacji, stosowanych w niej technologii oraz urządzeń, w tym urządzeń rezerwowych lub zapasowych;”,

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) charakterystykę techniczną źródeł powstawania i miejsca emisji;”;

40) w art. 58:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie staje się bezprzedmiotowe, w przypadku gdy instalacja:

1) przestała spełniać kryteria uczestnictwa w systemie lub w przypadku określonym w art. 2 pkt 1 i 2;

2) z przyczyn technicznych nie może funkcjonować lub wznowić działalności.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1ai 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy w instalacji średnioroczna emisja ze spalania biomasy spełniającej:

- 1) kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub
- 2) kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – na zasadach określonych w art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 stanowiła więcej niż 95 % całkowitych emisji w poprzednim okresie odniesienia, o którym mowa w art. 2 pkt 14 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, uznaje się, że ustały przesłanki uczestnictwa tej instalacji w systemie, i zezwolenie staje się bezprzedmiotowe.

1b. Krajowy ośrodek informuje organ właściwy do wydania zezwolenia o wystąpieniu przypadku, o którym mowa w ust. 1a, po sprawdzeniu wniosku o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 26a ust. 1. Wydanie uprawnień do emisji zawiesza się do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie wygaśnięcia zezwolenia.”,

- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, wygaśnięcie zezwolenia następuje z pierwszym dniem roku następującego po okresie odniesienia, o którym mowa w art. 2 pkt 14 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”,

- d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Prowadzący instalację, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany do rozliczenia wielkości emisji z tej instalacji oraz zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji. Przepis art. 18 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku wygaśnięcia zezwolenia uprawnienia do emisji wydaje się na zasadach określonych w art. 26 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”;

- 41) w art. 60 w ust. 1 oraz w art. 61 w ust. 4 wyrazy „raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 3,” zastępuje się wyrazami „raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 4,”;

- 42) w art. 60 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku połączenia lub podziału instalacji, jeżeli prowadzący instalację, która uległa połączeniu lub podziałowi, nie zwrócił nadmiarowo wydanych uprawnień do

emisji na zasadach określonych w art. 18, zobowiązanym do zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień lub uiszczenia opłaty zastępczej jest:

- 1) prowadzący instalację powstałą w wyniku połączenia;
- 2) prowadzący instalacje powstałe w wyniku podziału, proporcjonalnie do przypadającej każdej z tych instalacji liczby uprawnień do emisji, o której mowa w art. 59 ust. 5.”;

43) w art. 61 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

„2. Nabywca tytułu prawnego do instalacji jest obowiązany zgłosić Krajowemu ośrodkowi nabycie tego tytułu prawnego w terminie 7 dni od dnia nabycia.

3. Nabywca tytułu prawnego do instalacji jest obowiązany do rozliczenia wielkości emisji z tej instalacji oraz zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji. Przepis art. 18 stosuje się odpowiednio.”;

44) w art. 64 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) raport dotyczący poziomu działalności zawierający informacje na temat poziomu działalności każdej podinstalacji w poprzednim roku kalendarzowym, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, oraz”;

45) w art. 64a w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 4;”;

46) w art. 64b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowy ośrodek określa średni poziom działalności każdej podinstalacji zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 oraz średni oczekiwany poziom działalności, o którym mowa w art. 2 pkt 1a tego rozporządzenia.”;

b) w ust. 2 wyrażenie „art. 5 lub art. 6” zastępuje się wyrażeniem „art. 5, art. 6 i art. 6a”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu:

- 1) zmienioną tabelę krajowego rozdziału uprawnień, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, w odniesieniu do instalacji, dla której dokonano dostosowania oraz w odniesieniu do którego dokonano zwiększenia, o którym mowa w art. 64c ust. 5;
- 2) informację o instalacji, w odniesieniu do której nie zakończono czynności szacowania, o której mowa w art. 64a ust. 2.”;

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6b w brzmieniu:

„6a. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, zmienioną tabelę krajowego rozdziału uprawnień, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, w odniesieniu do instalacji, dla której zezwolenie stało się bezprzedmiotowe.

6b. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, zmienioną tabelę krajowego rozdziału uprawnień, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, w odniesieniu do instalacji, dla których w poprzednim roku kalendarzowym zaprzestano stosowania odstępstw na podstawie przepisów rozdziału 12a.”,

e) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej tabele, o których mowa w ust. 6, 6a i 6b.

8. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra:

- 1) zmienioną tabelę krajowego rozdziału uprawnień, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, w przypadkach, o których mowa w ust. 6, 6a i 6b oraz
- 2) informacje o zawieszeniu wydania ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji dla instalacji, w odniesieniu do której nie zakończono czynności szacowania, o której mowa w art. 64a ust. 2.”;

47) po art. 64b dodaje się art. 64c–64d w brzmieniu:

„Art. 64c. 1. Instalacja, o której mowa w art. 26e ust. 2a pkt 1, może odzyskać uprawnienia do emisji w liczbie zmniejszonej zgodnie z art. 22a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 na zasadach określonych w art. 3a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.

2. Dla instalacji, w której wyodrębniono podinstalację sieci ciepłowniczej, o której mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, lub dla instalacji przedsiębiorstwa ciepłowniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2441, prowadzący instalację przedkłada do Krajowego ośrodka zweryfikowane sprawozdanie dotyczące neutralności klimatycznej wraz ze sprawozdaniem z jego weryfikacji oraz dokumentami i dowodami, zgodnie z art. 3d ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.

3. Dla instalacji, o której mowa w art. 22b ust. 1 akapit 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, prowadzący instalację przedkłada do Krajowego ośrodka zweryfikowane sprawozdanie dotyczące neutralności klimatycznej wraz ze sprawozdaniem z jego weryfikacji, zgodnie z art. 3b ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.

4. W przypadku instalacji przedsiębiorstwa ciepłowniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2441, gdy przedłożono plan neutralności klimatycznej dla więcej niż jednej instalacji należącej do tego przedsiębiorstwa, prowadzący instalację przedkłada zweryfikowane sprawozdanie dotyczące neutralności klimatycznej wraz ze sprawozdaniem z jego weryfikacji oraz dokumentami i dowodami, zgodnie z art. 3d ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, dla każdej instalacji objętej planem neutralności klimatycznej.

5. Jeżeli ze zweryfikowanego sprawozdania dotyczącego neutralności klimatycznej oraz przedłożonych dokumentów i dowodów, złożonych zgodnie z art. 3d ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, wynika, że zostały spełnione warunki zwiększenia wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji określone w art. 22b ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek opracowuje wykaz instalacji, w odniesieniu do których zostanie zwiększona o 30 % wstępna roczna liczba uprawnień do emisji, określając tę liczbę.

6. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykaz, o którym mowa w ust. 5, w celu przekazania go Komisji Europejskiej.

7. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz, o którym mowa w ust. 5, zaakceptowany przez Komisję Europejską.

Art. 64d. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 3d ust. 7 rozporządzenia Komisji 2019/1842, Krajowy ośrodek występuje do prowadzącego instalację o zwrot uprawnień do emisji wydanych na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 64c ust. 7, i informuje o tym ministra właściwego do spraw klimatu.

2. Prowadzący instalację zwraca uprawnienia do emisji w terminie 60 dni od dnia doręczenia wezwania.

3. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o prowadzącym instalację, który nie dopełnił obowiązku zwrotu uprawnień do emisji w terminie, o którym mowa w ust. 2.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację, jego adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby;
- 2) liczbę wydanych uprawnień do emisji, która nie została zwrócona, zgodnie z wezwaniem, o którym mowa w ust. 2.

5. W przypadku zaistnienia przesłanek do zwrotu uprawnień do emisji wydanych na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 64c ust. 7, nie wydaje się uprawnień do emisji na kolejne lata okresu, na które są przydzielane uprawnienia, do czasu zwrotu uprawnień do emisji wydanych na podstawie tego wykazu.

6. Minister właściwy do spraw klimatu informuje Komisję Europejską o zaistnieniu przesłanek do zwrotu uprawnień do emisji wydanych na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 64c ust. 7.

7. W przypadku instalacji, w odniesieniu do której nie zostały zwrócone uprawnienia do emisji w terminie, o którym mowa w ust. 2, oraz wobec której wygasło zezwolenie, minister właściwy do spraw klimatu nakłada na prowadzącego instalację opłatę zastępczą, w drodze decyzji, w której określa się kwotę opłaty zastępczej oraz termin jej uiszczenia.

8. Do decyzji, o której mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio przepis art. 18 ust. 5a i 6 i art. 19.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, przepisu art. 58 ust. 5 nie stosuje się.”;

48) tytuł rozdziału 12 otrzymuje brzmienie:

„Monitorowanie i rozliczanie wielkości emisji z operacji lotniczych, instalacji i działalności w zakresie transportu morskiego”;

49) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. 1. Operator statku powietrznego, z wyjątkiem operatora statku powietrznego wymienionego w ust. 2, sporządza plan monitorowania w zakresie emisji oraz skutków innych niż emisja CO₂, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania emisji z operacji lotniczych”, wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie.

2. Operator statku powietrznego spełniający warunki określone w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 sporządza plan monitorowania w zakresie emisji oraz skutków innych niż emisja CO₂ w sposób uproszczony określony w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, zwany dalej „uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych”.”;

50) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator statku powietrznego przedkłada wniosek o zatwierdzenie planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych ministrowi właściwemu do spraw klimatu, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) w ust. 3 uchyla się pkt 3;

51) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. 1. Operator statku powietrznego zgłasza ministrowi właściwemu do spraw klimatu wszelkie propozycje zmian w planie monitorowania emisji z operacji lotniczych i uproszczonym planie monitorowania emisji z operacji lotniczych.

2. Jeżeli zmiana planu monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, operator statku powietrznego przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu, wniosek o jej zatwierdzenie, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia zdarzenia powodującego konieczność tej zmiany. Do wniosku o zatwierdzenie zmiany przepisy art. 75 stosuje się.”;

52) w art. 77 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) plan monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych;

2) zmianę planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych – jeżeli zmiana ta ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”;

53) w art. 77d zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Do prowadzących instalację, o której mowa w art. 77a ust. 1, nie stosuje się przepisów rozdziałów 2, 4–5b, 10 i 10a oraz przepisów art. 80 ust. 3, art. 91 ust. 4, art. 92, art. 92a, art. 94 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 i 5, art. 96, art. 97 oraz art. 102–104.”;

54) po art. 77d dodaje się art. 77e–77h w brzmieniu:

„Art. 77e. 1. Przedsiębiorstwo żeglugowe przedkłada dla każdego statku plan monitorowania, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, zwany dalej „planem monitorowania emisji ze statku”, w terminie

określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 oraz w sposób określony w rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2917.

2. Wraz z planem monitorowania emisji ze statku przedsiębiorstwo żeglugowe przedkłada konkluzje weryfikatora z oceny planu monitorowania emisji ze statku, o których mowa w art. 9 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917, oraz dodatkowe informacje, o których mowa w art. 73 tego rozporządzenia.

Art. 77f. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, przedsiębiorstwo żeglugowe przedkłada zmieniony plan monitorowania emisji ze statku oceniony przez weryfikatora jako zgodny z tym rozporządzeniem. Przepis art. 77e ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 77g. Przedłożenie dokumentów, o których mowa w art. 77e i art. 77f, przy użyciu THETIS-MRV, zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2449 z dnia 6 listopada 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w odniesieniu do szablonów planów monitorowania, raportów na temat wielkości emisji, częściowych raportów na temat wielkości emisji, dokumentów zgodności i sprawozdań na poziomie przedsiębiorstwa oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1927 (Dz. Urz. UE L 2023/2449 z 07.11.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2449”, jest równoznaczne z przedłożeniem ich ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

Art. 77h. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, w drodze decyzji, zatwierdza:

- 1) plan monitorowania emisji ze statku;
- 2) zmianę planu monitorowania emisji ze statku.

2. Minister właściwy do spraw klimatu może wystąpić do Krajowego ośrodka o wydanie opinii w przedmiocie planu monitorowania emisji ze statku lub zmiany tego planu.

3. Krajowy ośrodek wydaje opinię w terminie w przypadku:

- 1) planu monitorowania emisji ze statku – 14 dni,
- 2) zmiany planu monitorowania emisji ze statku – 30 dni

– od dnia wystąpienia przez ministra właściwego do spraw klimatu z wnioskiem o jej wydanie.

4. W przypadku zmiany planu monitorowania emisji ze statku, minister właściwy do spraw klimatu może wystąpić z wnioskiem do Krajowego ośrodka o wydanie opinii, jeżeli

zmiana wynika z przyczyn, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b–d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757.

5. Niewydanie przez Krajowy ośrodek opinii w terminie, o którym mowa w ust. 3, uważa się za wyrażenie opinii pozytywnej.

6. Przy zasięgnięciu opinii, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

7. W przypadku gdy plan monitorowania wielkości emisji ze statku lub zmiana tego planu nie są zgodne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, minister właściwy do spraw klimatu wzywa przedsiębiorstwo żeglugowe do rewizji, o której mowa w art. 74 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917. Przepisy ust. 1–6 i 8 stosuje się odpowiednio.

8. Doręczenie wezwania ministra właściwego do spraw klimatu, decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz czynności przedsiębiorstwa żeglugowego są dokonywane za pośrednictwem THETIS-MRV.

9. W toku postępowania w sprawie zatwierdzenia planu monitorowania emisji ze statku lub zmiany tego planu nie stosuje się art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

10. Doręczenie decyzji, o których mowa w ust. 1, następuje z dniem następującym po upływie 14 dni od dnia przekazania ich w THETIS-MRV.”;

55) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Operator statku powietrznego, przedsiębiorstwo żeglugowe oraz prowadzący instalację są obowiązani do monitorowania wielkości emisji odpowiednio zgodnie z planem monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych, albo planem monitorowania emisji ze statku, albo planem monitorowania wielkości emisji, zatwierdzonymi przez właściwe organy.

2. Operator statku powietrznego jest obowiązany do monitorowania skutków innych niż emisja CO₂ zgodnie z planem monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych, zatwierdzonymi przez właściwe organy.

3. Operator statku powietrznego, przedsiębiorstwo żeglugowe oraz prowadzący instalację są obowiązani do rozliczenia wielkości emisji za każdy rok okresu rozliczeniowego.

4. Operator statku powietrznego oraz prowadzący instalację sporządzają raport na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „raportem na temat wielkości emisji”.

5. Przedsiębiorstwo żeglugowe sporządza:

- 1) raport emisji, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, zwany dalej „raportem na temat wielkości emisji ze statku”, a w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 2 tego rozporządzenia, raport, o którym mowa w tym przepisie, zwany dalej „częściowym raportem na temat wielkości emisji ze statku”;
- 2) zagregowane dane dotyczące emisji na poziomie tego przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 11a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, zwane dalej „raportem na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego”.

56) uchyla się art. 81;

57) art. 82 i 83 otrzymują brzmienie:

„Art. 82. Raporty, o których mowa w art. 79 ust. 1, oraz raport na temat wielkości emisji sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza udostępnionego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską.

Art. 83. 1. Sposób monitorowania wielkości emisji pochodzących z instalacji i z operacji lotniczych oraz skutków innych niż emisja CO₂ określają przepisy rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

2. Sposób monitorowania wielkości emisji pochodzących z działalności w zakresie transportu morskiego określają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757.”;

58) w art. 84:

- a) w ust. 1 wyrazy „Raporty, o których mowa w art. 80 ust. 3 i art. 81 ust. 1 i 3, podlegają” zastępuje się wyrazami „Raport na temat wielkości emisji podlega”,
- b) w ust. 2 wyrazy „, o którym mowa w art. 80 ust. 3,” zastępuje się wyrazami „na temat wielkości emisji”,
- c) w ust. 5 wyrazy „, o którym mowa odpowiednio w art. 80 ust. 3 lub art. 81 ust. 1 i 3” zastępuje się wyrazami „na temat wielkości emisji”;

59) po art. 84 dodaje się art. 84a i art. 84b w brzmieniu:

„Art. 84a. 1. Raporty, o których mowa w art. 80 ust. 5, podlegają weryfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 oraz rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917. Weryfikator sporządza sprawozdania z weryfikacji raportów zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 22 i art. 35 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917.

2. Przedsiębiorstwo żeglugowe ponosi koszt weryfikacji planu monitorowania emisji ze statku, o której mowa w art. 77e ust. 1, oraz weryfikacji raportów, o których mowa w art. 80 ust. 5.

Art. 84b. 1. Raport na temat wielkości emisji ze statku sporządzony za poprzedni rok kalendarzowy oraz sprawozdanie z jego weryfikacji przedkłada się Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

2. Częściowy raport na temat wielkości emisji ze statku oraz sprawozdanie z jego weryfikacji przedkłada się Krajowemu ośrodkowi w terminie wskazanym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757.

3. Raport na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego sporządzony za poprzedni rok kalendarzowy oraz sprawozdanie z jego weryfikacji przedkłada się Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

4. Przedłożenie raportów, o których mowa w ust. 1–3, oraz sprawozdań z ich weryfikacji przy użyciu THETIS-MRV, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2449, stanowi przedłożenie ich przez przedsiębiorstwo żeglugowe Krajowemu ośrodkowi.”;

60) w art. 85 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) rozpoczynające się lub kończące się na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru, z wyłączeniem lotów rozpoczynających się na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego i kończących się na lotniskach znajdujących się w Konfederacji Szwajcarskiej lub w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,”;

61) w art. 86:

- a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy „o którym mowa w art. 80 ust. 3,”,
- b) uchyla się ust. 3–4a;

62) po art. 86 dodaje się art. 86a art. 86c w brzmieniu:

„Art. 86a. 1. W przypadku przyjęcia w raporcie na temat wielkości emisji lub w raporcie na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego współczynnika emisji wynoszącego zero dla wykorzystywanych do spalania biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy prowadzący instalację, operator statku powietrznego lub przedsiębiorstwo żeglugowe są obowiązani do wykazania spełniania:

- 1) kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz
- 2) kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonego w art. 28b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych – w przypadku biopaliw wykorzystywanych do wykonywania operacji lotniczych lub działalności w zakresie transportu morskiego, a w przypadku biopłynów i paliw z biomasy wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej, ciepła i chłodu lub działalności w zakresie transportu morskiego – określonego w art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

2. Wykazanie spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 28b tej ustawy oraz w art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii odbywa się na podstawie:

- 1) dokumentów, o których mowa w art. 28c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub
- 2) dowodu z bazy danych, o którym mowa w art. 38 ust. 5 akapit 6 zdanie drugie rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy w zakresie, w jakim na podstawie art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 nie podlegają obowiązkowi spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 28b tej ustawy lub art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Art. 86b. 1. W przypadku przyjęcia w raporcie na temat wielkości emisji lub w raporcie na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego współczynnika emisji wynoszącego zero dla wykorzystywanych syntetycznych paliw niskoemisyjnych, paliw

odnawialnych pochodzenia niebiologicznego (RFNBO) lub pochodzących z recyklingu paliw węglowych (RCF), lub frakcji paliw, lub materiałów mieszanych, o których mowa w art. 3 pkt 23d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, prowadzący instalację, operator statku powietrznego lub przedsiębiorstwo żeglugowe są obowiązani do wykazania spełniania kryteriów wymienionych w tym przepisie za pomocą:

- 1) poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji zatwierdzonego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001, lub w ramach systemu krajowego ocenionego przez Komisję Europejską jako spełniający warunki na podstawie art. 30 ust. 6 akapit trzeci tej dyrektywy lub
- 2) dowodu z bazy danych, o którym mowa w art. 38 ust. 5 akapit 6 zdanie drugie rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

Art. 86c. 1. Krajowy ośrodek przeprowadza ocenę raportów na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego w zakresie spójności i kompletności zawartych w nich danych, poprawności przeprowadzonych obliczeń oraz zgodności zawartych w nich ustaleń z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2849 z dnia 12 października 2023 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w odniesieniu do przepisów dotyczących raportowania i przedkładania zagregowanych danych dotyczących emisji na poziomie przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 2023/2849 z 15.12.2023), zwanego dalej „rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2849”, rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2449, jak również z zatwierdzonym planem monitorowania emisji ze statku, z uwzględnieniem sprawozdań z weryfikacji, o których mowa w art. 84a ust. 1.

2. Ocena, o której mowa w ust. 1, dotyczy raportów na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego zweryfikowanych jako zadowalające zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 i rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917.

3. W celu przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 1, Krajowy ośrodek może przeprowadzić ocenę stosownych raportów na temat wielkości emisji ze statku i częściowych raportów na temat wielkości emisji ze statku oraz w stosownych przypadkach może zażądać od weryfikatora przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 2 pkt 16 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917, dotyczącej tych raportów, raportu na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego lub planu monitorowania emisji ze statku.

4. Jeżeli z oceny Krajowego ośrodka wynika, że raport na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego lub raport na temat wielkości emisji ze statku lub częściowy raport na temat wielkości emisji ze statku nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1, lub że raporty te są ze sobą niezgodne, Krajowy ośrodek występuje do przedsiębiorstwa żeglugowego z wnioskiem o udzielenie wyjaśnień.

5. Jeżeli z udzielonych wyjaśnień wynika potrzeba dokonania zmian w raportach lub w sprawozdaniach z ich weryfikacji, Krajowy ośrodek występuje do przedsiębiorstwa żeglugowego z wnioskiem o dokonanie zmian.

6. Przedsiębiorstwo żeglugowe jest obowiązane, w uzgodnieniu z weryfikatorem, który przeprowadził weryfikację raportu, wprowadzić zmiany do raportu i przedłożyć poprawiony raport w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 5, a w przypadku potrzeby dokonania zmian w sprawozdaniu z weryfikacji – jest obowiązane do przedłożenia w tym terminie poprawionego sprawozdania.”;

63) w art. 87:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli Krajowy ośrodek nie uzyska od prowadzącego instalację, operatora statku powietrznego albo przedsiębiorstwa żeglugowego wystarczających wyjaśnień albo w terminie, o którym mowa w art. 86 ust. 10 albo art. 86b ust. 6, nie otrzyma poprawionego raportu lub sprawozdania z weryfikacji, występuje do organu Inspekcji o przeprowadzenie kontroli w celu sprawdzenia, czy raport na temat wielkości emisji albo raport na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego lub raport na temat wielkości emisji ze statku lub częściowy raport na temat wielkości emisji ze statku jest zgodny ze stanem faktycznym.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli operator statku powietrznego nie przedłoży dokumentów, o których mowa w ust. 3, na wezwanie, albo – jeżeli na podstawie przedłożonych dokumentów nie można w sposób rzetelny oszacować wielkości emisji lub skutków innych niż emisja CO₂ – organ Inspekcji dokonuje oszacowania wielkości emisji, w szczególności na podstawie ustaleń organów sprawujących dozór przestrzeni powietrznej.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku przedsiębiorstwa żeglugowego organ Inspekcji może w trybie art. 52 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania

administracyjnego zwrócić się do właściwego organu inspekcyjnego, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2024 r. poz. 1786), a jeżeli statek przedsiębiorstwa żeglugowego znajduje się poza polskimi portami – do właściwych organów państwa portu lub państwa bandery, o przeprowadzenie czynności niezbędnych do oszacowania wielkości emisji.”,

d) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli organ Inspekcji stwierdzi nieprawidłowości, które miały wpływ na ustalenie wielkości emisji z instalacji lub wielkości emisji lub skutków innych niż emisja CO₂ z operacji lotniczej albo wielkości emisji w zakresie działalności w zakresie transportu morskiego, wydaje decyzję określającą szacunkową wielkość emisji z instalacji lub wielkości emisji lub skutków innych niż emisja CO₂ z operacji lotniczej albo z działalności w zakresie transportu morskiego w roku okresu rozliczeniowego, którego dotyczy raport na temat wielkości emisji albo raport na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego.

6. Organ Inspekcji przekazuje Krajowemu ośrodkowi kopię decyzji, o której mowa w ust. 5, w terminie 7 dni od dnia, w którym stała się ona ostateczna.

7. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli organ Inspekcji stwierdzi zgodność ustaleń zawartych w raporcie na temat wielkości emisji albo w raporcie na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego lub raporcie na temat wielkości emisji ze statku lub częściowym raporcie na temat wielkości emisji ze statku, ze stanem faktycznym, przekazuje informacje w tym zakresie Krajowemu ośrodkowi oraz odpowiednio prowadzącemu instalację albo operatorowi statku powietrznego, albo przedsiębiorstwu żeglugowemu.”;

64) w art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. 1. Krajowy ośrodek, w terminie do dnia 31 maja każdego roku, występuje do organu Inspekcji o oszacowanie wielkości emisji z instalacji albo oszacowanie wielkości emisji lub skutków innych niż emisja CO₂ z operacji lotniczej albo oszacowanie wielkości emisji z działalności w zakresie transportu morskiego, w przypadku gdy:

1) prowadzący instalację albo operator statku powietrznego nie przedłożył raportu na temat wielkości emisji lub sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1;

- 2) w sprawozdaniach z weryfikacji, o których mowa w art. 84 ust. 1, weryfikator zamieścił jeden z wniosków określonych w art. 27 ust. 1 lit. b–d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 albo
- 3) w przypadku przedsiębiorstwa żeglugowego zaistniała jedna z przesłanek, o których mowa w art. 2 ust. 1 lub ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2849.

2. Krajowy ośrodek występuje do organu Inspekcji o:

- 1) oszacowanie wielkości emisji z instalacji albo
- 2) oszacowanie wielkości emisji lub skutków innych niż emisja CO₂ z operacji lotniczej albo
- 3) oszacowanie wielkości emisji z działalności w zakresie transportu morskiego – również w przypadku, gdy z uzyskanych przez niego informacji wynika, że emisja lub skutki inne niż emisja CO₂ ustalone na podstawie raportu na temat wielkości emisji lub poprawionego raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 86 ust. 10, albo raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 5 pkt 2, lub poprawionego raportu na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego, zostały ustalone nieprawidłowo.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ Inspekcji wydaje decyzję określającą szacunkową wielkość emisji z instalacji lub wielkość emisji lub skutków innych niż emisja CO₂ z operacji lotniczej albo z działalności w zakresie transportu morskiego za rok okresu rozliczeniowego, którego dotyczyło wystąpienie Krajowego ośrodka. Przepisy art. 87 ust. 2–4a i ust. 6 stosuje się odpowiednio.”;

- 65) art. 89 i art. 90 otrzymują brzmienie:

„Art. 89. Organ Inspekcji umarza postępowanie w sprawie oszacowania wielkości emisji z instalacji albo oszacowania wielkości emisji lub skutków innych niż emisja CO₂ z operacji lotniczej, albo oszacowania wielkości emisji z działalności w zakresie transportu morskiego, o których mowa w art. 88 ust. 1, jeżeli przed wydaniem decyzji prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, albo przedsiębiorstwo żeglugowe dopełni obowiązku, o którym mowa w art. 86 ust. 1 albo art. 84b ust. 1–3.

Art. 90. Krajowy ośrodek oraz organ Inspekcji przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje, o których mowa w art. 73 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 oraz w art. 67 rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2917.”;

- 66) po art. 90 dodaje się art. 90a w brzmieniu:

„Art. 90a. 1. W przypadku gdy na podstawie umowy inny podmiot przejmuje od przedsiębiorstwa żeglugowego odpowiedzialność ograniczoną do:

- 1) zakupu paliwa do statku lub
- 2) eksploatacji statku w zakresie określania przewożonego ładunku lub trasy i prędkości statku

– uprawnienia i obowiązki wynikające z ustawy w odniesieniu do tego statku zachowuje przedsiębiorstwo żeglugowe, które przekazuje odpowiedzialność.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot przejmujący odpowiedzialność za zakup paliwa do statku lub jego eksploatację, w zakresie wskazanym w tym przepisie, zobowiązany jest do zwrotu przedsiębiorstwu żeglugowemu kosztów wynikających z obowiązku rozliczania wielkości emisji w odniesieniu do działalności w zakresie transportu morskiego wykonywanej przez ten statek zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1.”;

67) w art. 91:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowy ośrodek wprowadza do rejestru Unii informację o wielkości emisji z instalacji lub operacji lotniczych na podstawie:

- 1) raportu na temat wielkości emisji, lub
- 2) poprawionego raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 86 ust. 10

– który został zweryfikowany jako zadowalający.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Krajowy ośrodek wprowadza do rejestru Unii informację o wielkości emisji z działalności w zakresie transportu morskiego na podstawie:

- 1) raportu na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego lub
- 2) poprawionego raportu na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego

– który został zweryfikowany jako zadowalający.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Krajowy ośrodek dokonuje aktualizacji w rejestrze Unii wprowadzonej informacji o szacunkowej wielkości emisji z instalacji albo operacji lotniczych, albo z działalności w zakresie transportu morskiego, na podstawie decyzji określającej szacunkową wielkość emisji, o której mowa w art. 87 ust. 5 i art. 88 ust. 3, w terminie 7 dni od dnia otrzymania kopii tej decyzji.

4. Wprowadzone do rejestru Unii wielkości emisji z danej instalacji albo z operacji lotniczych w odniesieniu do danego operatora statku powietrznego, albo z działalności w zakresie transportu morskiego w odniesieniu do danego przedsiębiorstwa żeglugowego, sumuje się oraz stosuje się do nich czynnik korekty zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. Wartość ta stanowi sumę emisji z danej instalacji albo operacji lotniczych, albo z działalności w zakresie transportu morskiego.”;

68) w art. 92:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W terminie do dnia 30 września każdego roku prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, albo przedsiębiorstwo żeglugowe dokonuje, za pośrednictwem rachunku w rejestrze Unii, umorzenia uprawnień do emisji w liczbie odpowiadającej różnicy pomiędzy sumą umorzonych na tym rachunku uprawnień do emisji w danym okresie rozliczeniowym a sumą emisji z instalacji albo operacji lotniczych, albo działalności w zakresie transportu morskiego, o których mowa w art. 91 ust. 4.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1b w brzmieniu:

„1a. Liczba uprawnień do emisji w związku z działalnością w zakresie transportu morskiego, podlega umorzeniu w wielkości odpowiadającej:

- 1) 50 % emisji – w odniesieniu do emisji z rejsu z portu zawinięcia podlegającego jurysdykcji państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego do portu zawinięcia niepodlegającego jurysdykcji państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
- 2) 50 % emisji – w odniesieniu do emisji z rejsu z portu zawinięcia niepodlegającego jurysdykcji państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego do portu zawinięcia podlegającego jurysdykcji państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
- 3) 100 % emisji – w odniesieniu do emisji z rejsu z portu zawinięcia podlegającego jurysdykcji państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego do portu zawinięcia podlegającego jurysdykcji państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
- 4) 100 % emisji – w odniesieniu do emisji w porcie zawinięcia podlegającym jurysdykcji państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

1b. Umorzenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) w zakresie instalacji lub operacji lotniczych,
- 2) w przypadku działalności z transportu morskiego, z uwzględnieniem wielkości emisji, o której mowa w ust. 1a

– stanowi rozliczenie wielkości emisji.”,

c) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, o których mowa art. 88 ust. 1, prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, albo przedsiębiorstwo żeglugowe, w terminie, o którym mowa w ust. 1, dokonuje umorzenia uprawnień do emisji w liczbie określonej zgodnie z ust. 1, a w przypadku przedsiębiorstwa żeglugowego także z uwzględnieniem liczby, o której mowa w ust. 1a, powiększonej o liczbę uprawnień do emisji odpowiadającą jego najlepszej wiedzy na temat rzeczywistej wielkości emisji z instalacji albo operacji lotniczej, albo wielkości emisji z działalności w zakresie transportu morskiego w poprzednim roku okresu rozliczeniowego, z tym że:”,

d) uchyla się ust. 3,

e) w ust. 4:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, o których mowa w art. 87 ust. 1, umorzenie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, stanowi rozliczenie wielkości emisji, jeżeli:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 87, wynika, że ustalenia zawarte w przedłożonym raporcie na temat wielkości emisji albo raporcie na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego za poprzedni rok okresu rozliczeniowego są zgodne ze stanem faktycznym albo”,

f) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli liczba umorzonych uprawnień do emisji, w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1, jest mniejsza od liczby określonej zgodnie z ust. 1 lub ust. 1a powiększonej o liczbę uprawnień do emisji odpowiadającą szacunkowej wielkości emisji określonej w decyzji, o której mowa w art. 87 ust. 5, lub decyzji wydanej w związku z wystąpieniem, o którym mowa w art. 88 ust. 2, prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, albo przedsiębiorstwo żeglugowe dokonuje umorzenia

brakującej liczby uprawnień do emisji w terminie 14 dni od dnia dokonania przez Krajowy ośrodek aktualizacji, o której mowa w art. 91 ust. 3.”;

69) art. 92a otrzymuje brzmienie:

„Art. 92a. 1. Krajowy ośrodek zawiesza upoważnionym przedstawicielom dostęp do rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych, lub rachunku posiadania operatora statków morskich w rejestrze Unii, jeżeli na tym rachunku pozostaje nierozliczona wielkość emisji, która powinna zostać rozliczona zgodnie z art. 92 ust. 1 lub ust. 5.

2. W trakcie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, lub przedsiębiorstwo żeglugowe w celu dokonania umorzenia uprawnień do emisji przedkłada Krajowemu ośrodkowi wniosek o dokonanie umorzenia uprawnień.

3. Krajowy ośrodek niezwłocznie przywraca dostęp do rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych, lub rachunku posiadania operatora statków morskich w rejestrze Unii upoważnionym przedstawicielom, jeżeli nastąpiło rozliczenie wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub ust. 5.”;

70) po art. 92a dodaje się art. 92b i art. 92c w brzmieniu:

„Art. 92b. Obowiązek rozliczenia emisji, o którym mowa w art. 92, nie ma zastosowania do emisji CO₂ z instalacji, w przypadku gdy emisja ta jest uznawana za trwale chemicznie związaną w produkcji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/2620 z dnia 30 lipca 2024 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących uznania, że gazy cieplarniane stały się trwale chemicznie związane w produkcji (Dz. Urz. UE L 2024/2620 z 04.10.2024).

Art. 92c. 1. Operator statku powietrznego lub operator CORSIA, który prowadzi działalność w odniesieniu do ograniczonej liczby par:

- 1) lotnisk lub
- 2) państw – między którymi loty podlegają obowiązkowi, o którym mowa w art. 97f ust. 3, lub
- 3) państw innych niż wskazane w pkt 2

– może złożyć do Krajowego ośrodka wnioski o publikację przez Komisję Europejską danych, o których mowa w ust. 2, na wyższym poziomie agregacji, jeżeli ich ujawnienie mogłoby stanowić naruszenie interesu handlowego tego operatora.

2. Wniosek może obejmować następujące dane:

- 1) w odniesieniu do pary lotnisk na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego:
 - a) emisje ze wszystkich lotów,
 - b) łączna liczba lotów,
 - c) łączna liczba pasażerów,
 - d) rodzaje statków powietrznych;
- 2) w odniesieniu do operatora statków powietrznych:
 - a) dane dotyczące emisji z lotów w obrębie terytorium państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lotów z państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lotów do państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego i lotów między dwoma państwami trzecimi w podziale na pary państw oraz dane dotyczące emisji podlegających obowiązkowi, o którym mowa w art. 97f ust. 3,
 - b) kwotę wymogów dotyczących kompensacji obliczoną zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2024/1879,
 - c) kwotę i rodzaj jednostek, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 11a ust. 3 lub ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE, wykorzystanych w celu zapewnienia zgodności z wymogami, o których mowa w lit. b,
 - d) ilość i typ wykorzystanych paliw, dla których współczynnik emisji wynosi zero na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 lub które uprawniają operatora statku powietrznego do otrzymania uprawnień do emisji w związku z wykorzystaniem kwalifikującego się paliwa lotniczego na podstawie przepisów rozdziału 7a.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się na formularzu raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 82.

4. Jeżeli uzasadnienie wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest w ocenie Krajowego ośrodka niekompletne, Krajowy ośrodek wzywa operatora statku powietrznego do jego uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

5. Krajowy ośrodek przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw klimatu:

- 1) gdy uzasadnienie wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest kompletne lub
- 2) po uzupełnieniu przez operatora statku powietrznego uzasadnienia do wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub
- 3) po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 4.

6. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, Komisji Europejskiej w celu wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE.”;

71) w art. 94:

- a) w ust. 1:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Krajowy ośrodek sporządza wykazy prowadzących instalacje lub operatorów statków powietrznych, lub przedsiębiorstw żeglugowych którzy:”,
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) w terminie nie dostarczyli Krajowemu ośrodkowi:
 - a) raportu na temat wielkości emisji,
 - b) za pośrednictwem THETIS-MRV raportów na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego, raportów na temat wielkości emisji ze statku, lub częściowych raportów na temat wielkości emisji ze statku lub sprawozdań z weryfikacji tych raportów;”,
- b) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„W tych samych terminach Krajowy ośrodek przekazuje dyrektorom urzędów morskich wykaz lub aktualizację wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w zakresie dotyczącym przedsiębiorstw żeglugowych.”,
- c) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego, albo przedsiębiorstwa żeglugowego, oznaczenie adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;”,
- d) w ust. 5 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego, albo przedsiębiorstwa żeglugowego, oznaczenie adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;

- 2) sumę emisji z instalacji albo operacji lotniczych, albo z działalności w zakresie transportu morskiego, oraz sumę uprawnień do emisji umorzonych na rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statku powietrznego, lub rachunku posiadania operatora statków morskich w rejestrze Unii w terminie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub ust. 5;”;

72) w art. 95:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw klimatu sporządza wykaz przedsiębiorstw żeglugowych, które nie posiadają zatwierdzonego planu monitorowania emisji ze statku, zgodnego z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2015/757.”,

- b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje wykaz, o którym mowa w ust. 1 i 1a, organom Inspekcji oraz Krajowemu ośrodkowi, w terminie do dnia 15 kwietnia każdego roku. W tym samym terminie minister właściwy do spraw klimatu przekazuje wykaz, o którym mowa w ust. 1a, dyrektorom urzędów morskich.

3. Wykazy, o których mowa w ust. 1 i 1a, zawierają imię i nazwisko albo nazwę operatora statku powietrznego lub przedsiębiorstwa żeglugowego oraz oznaczenie adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby.”;

73) uchyla się art. 95a;

74) po art. 95a dodaje się art. 95b w brzmieniu:

„Art. 95b. Przepisu art. 92 nie stosuje się do emisji pochodzących z lotów rozpoczynających się lub kończących na lotniskach znajdujących się na terytorium:

- 1) państw najslabiej rozwiniętych zgodnie z listą ogłoszoną przez Komitet Polityki Rozwoju (CDP) przy Radzie Gospodarczej i Społecznej Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- 2) małych rozwijających się państw wyspiarskich zgodnie z listą ogłaszaną przez Departament Spraw Gospodarczych i Społecznych (DESA) Organizacji Narodów Zjednoczonych

– innych niż państwa wymienione w przepisach wydanych na podstawie art. 25a ust. 3 dyrektywy 2023/87/WE.”;

75) w art. 97 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Krajowy ośrodek w terminie do dnia 15 października każdego roku sporządza i przedstawia marszałkowi województwa wykaz prowadzących instalację, operatorów

statków powietrznych oraz przedsiębiorstw żeglugowych, którzy nie dopełnili obowiązku rozliczenia wielkości emisji.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego, lub przedsiębiorstwa żeglugowego oraz wielkość emisji, która została rozliczona zgodnie z art. 92.”;

76) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugowe ujęte w wykazie, o którym mowa w art. 94 ust. 3 zdanie drugie, rozliczy wielkość emisji zgodnie z art. 92, Krajowy ośrodek informuje o tym dyrektorów urzędów morskich w terminie 7 dni od tego rozliczenia.”;

77) po rozdziale 12 dodaje się rozdział 12a i 12b w brzmieniu:

„Rozdział 12a

Odstępstwa dla mikroinstalacji oraz urządzeń rezerwowych lub zapasowych

Art. 97a. 1. Na zasadach określonych w niniejszym rozdziale odstępstwo od obowiązku rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, zwane dalej „odstępstwem”, stosuje się w odniesieniu do mikroinstalacji lub urządzenia rezerwowego lub zapasowego, jeżeli prowadzący instalację złożył wniosek, o którym mowa w art. 26a ust. 1a.

2. Odstępstwo stosuje się w okresie, o którym mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, po jego zatwierdzeniu przez Komisję Europejską.

3. W przypadkach określonych w przepisach niniejszego rozdziału stosowanie odstępstwa zaprzestaje się przed upływem okresu, o którym mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

Art. 97b. 1. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykaz mikroinstalacji oraz instalacji, których częścią są urządzenia rezerwowe lub zapasowe, w odniesieniu do których został złożony wniosek o zastosowanie odstępstwa.

2. Minister właściwy do spraw klimatu publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz mikroinstalacji oraz instalacji, których częścią są urządzenia rezerwowe lub zapasowe, w odniesieniu do których, mają być stosowane odstępstwa w okresie, o którym mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

Art. 97c. 1. Jeżeli z raportu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, albo raportu na temat wielkości emisji wynika, że korzystająca z odstępstwa mikroinstalacja lub

urządzenie rezerwowe lub zapasowe przestały spełniać kryteria, o których mowa odpowiednio w art. 3 pkt 11b albo 22a, zaprzestaje się stosowania odstępstwa w odniesieniu do tej mikroinstalacji lub urządzenia, począwszy od roku, którego dotyczył raport.

2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykaz mikroinstalacji oraz instalacji, których częścią są urządzenia rezerwowe lub zapasowe, w odniesieniu do których zaprzestano stosowania odstępstwa.

3. Minister właściwy do spraw klimatu publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz mikroinstalacji oraz instalacji, których częścią są urządzenia rezerwowe lub zapasowe, w odniesieniu do których zaprzestano stosowania odstępstwa, i informuje o tym Komisję Europejską.

Art. 97d. W przypadku zaprzestania stosowania odstępstwa na podstawie art. 97c ust. 1 uprawnienia do emisji wydaje się w sposób zgodny z informacją, o której mowa w art. 64b ust. 8, począwszy od roku, którego dotyczy raport na temat wielkości emisji lub raport, o którym mowa w art. 64b ust. 1 pkt 1.

Art. 97e. Prowadzący instalację, w odniesieniu do której zaprzestano stosowania odstępstwa na podstawie w art. 97c ust. 1, ma obowiązek rozliczenia emisji, na zasadach określonych w art. 92 począwszy od roku, którego dotyczy raport, o którym mowa w art. 97c ust. 1.

Rozdział 12b

Realizacja zadań związanych z monitorowaniem, raportowaniem i kompensacją emisji
w ramach mechanizmu CORSIA

Art. 97f. 1. Do operatorów CORSIA, w zakresie emisji z operacji CORSIA, stosuje się odpowiednio przepisy art. 74–77, art. 79, art. 80 ust. 1 i 4, art. 82, art. 83 ust. 1, art. 84, art. 86 ust. 1–2 i ust. 5–10, art. 87–90, art. 94 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 95.

2. Operator CORSIA dokonuje kompensacji emisji z operacji CORSIA wykonywanych między:

- 1) państwem członkowskim a państwami wymienionymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, a także pomiędzy państwami wymienionymi w tych przepisach oraz między Szwajcarią lub Zjednoczonym Królestwem a państwami wymienionymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25a ust. 3 tej dyrektywy,

2) krajami i terytoriami zamorskimi wymienionymi w załączniku II do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a państwami członkowskimi, innymi krajami i terytoriami zamorskimi, Szwajcarią, Zjednoczonym Królestwem lub jednym z państw wymienionych w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 25a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE

– zgodnie z informacją o wymogach dotyczących kompensacji, o której mowa w art. 97h ust. 2.

3. Kompensacja, o której mowa w ust. 2, odbywa się w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 11a ust. 3 lub ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE, z uwzględnieniem zwolnień określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 25a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE.

Art. 97g. 1. Krajowy ośrodek dokonuje obliczeń rocznych wymogów dotyczących kompensacji, o których mowa w art. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879, w podziale na operatorów CORSIA, o których mowa w art. 97f ust. 2.

2. Krajowy ośrodek przekazuje obliczenia, o których mowa w ust. 1, Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego w terminie do dnia 15 listopada każdego roku.

3. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego informuje operatorów CORSIA, o których mowa w art. 97f ust. 2, o rocznych wymogach dotyczących kompensacji za poprzedni rok kalendarzowy, w terminie wskazanym w art. 3 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879.

Art. 97h. 1. Krajowy ośrodek dokonuje obliczeń całkowitych ostatecznych wymogów dotyczących kompensacji, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879, dla odnośnego okresu wskazanego w tym rozporządzeniu, w podziale na operatorów CORSIA, o których mowa w art. 97f ust. 2.

2. Krajowy ośrodek przekazuje obliczenia, o których mowa w ust. 1, Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, w terminie do dnia 15 listopada roku następującego po ostatnim roku odnośnego okresu wskazanego w rozporządzeniu Komisji (UE) 2024/1879.

3. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego informuje operatorów CORSIA, o których mowa w art. 97f ust. 2, o całkowitych ostatecznych wymogach w zakresie kompensacji za okres, o którym mowa w art. 4 ust. 7 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879, w terminie wskazanym w tym przepisie.

Art. 97i. 1. Operator CORSIA może złożyć do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego wnioski, o którym mowa w art. 4 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879,

w terminie do dnia 15 listopada roku następującego po ostatnim roku odnośnego okresu wskazanego w tym rozporządzeniu.

2. Jeżeli operator CORSIA, o którym mowa w ust. 1, spełnił w okresie, którego dotyczy wnioszek, warunki, o których mowa w art. 4 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2024/1879, Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego informuje go o braku obowiązku kompensacji dla tego okresu, w terminie wskazanym w art. 4 ust. 7 tego rozporządzenia. Przepisu art. 97h ust. 3 nie stosuje się.

Art. 97j. 1. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, w terminie do dnia 15 lipca każdego roku, informacje, o których mowa w art. 7 akapit 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603.

2. Informacje, o których mowa w art. 7 akapit 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603, w terminie do dnia 31 lipca każdego roku:

- 1) minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej;
- 2) Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego przekazuje Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).”;

78) w art. 102 w ust.1 wyrazy „50 000 zł” zastępuje się wyrazami „od 10 000 do 50 000 zł”;

79) w art. 103:

a) w ust. 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „50 000 zł” zastępuje się wyrazami „od 10 000 do 50 000 zł”,
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) operator CORSIA”,
- część wspólna punktów otrzymuje brzmienie:
„– który prowadzi operacje lotnicze lub operacje CORSIA bez zatwierdzonych planów monitorowania, o których mowa w art. 74.”,

b) w ust. 2:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „10 000 zł” zastępuje się wyrazami „od 8 000 do 10 000 zł”,
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) operator CORSIA”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Przedsiębiorstwo żeglugowe zobowiązane do przedłożenia planu monitorowania emisji ze statku na podstawie art. 6 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, które nie przedłożyło za pośrednictwem THETIS-MRV tego planu w terminie i w sposób wskazany w art. 6 ust. 7 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 10 000 do 50 000 zł.

2b. Przedsiębiorstwo żeglugowe zobowiązane do zmiany planu monitorowania na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, które nie przedłożyło zmiany tego planu za pośrednictwem THETIS-MRV, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 8 000 do 10 000 zł.”,

- d) w ust. 3 wyrazy „10 000 zł” zastępuje się wyrazami „od 8 000 do 10 000 zł”,
- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na wniosek prowadzącego instalację, operatora statku powietrznego, operatora CORSIA albo przedsiębiorstwa żeglugowego organ Inspekcji może odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, jeżeli toczy się postępowanie odpowiednio w sprawie:

- 1) zmiany zezwolenia w zakresie zatwierdzenia zmiany planu monitorowania wielkości emisji albo
- 2) zatwierdzenia planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo zatwierdzenia istotnych zmian tych planów albo
- 3) zatwierdzenia planu monitorowania emisji ze statku albo zmian tego planu.”;

80) w art. 104:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, albo przedsiębiorstwo żeglugowe, którzy nie dokonali rozliczenia wielkości emisji w terminie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub ust. 5, podlegają administracyjnej karze pieniężnej w wysokości równej iloczynowi liczby uprawnień do emisji, która nie została umorzona, i jednostkowej stawki administracyjnej kary pieniężnej za rok okresu rozliczeniowego, za który to rozliczenie powinno nastąpić.”,

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Uiszczenie przez prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego, albo przedsiębiorstwo żeglugowe administracyjnej kary pieniężnej,

o której mowa w ust. 1, nie zwalnia go od rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92.”;

81) w art. 105:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 5 000 do 50 000 zł podlega:

- 1) prowadzący instalację,
- 2) operator statku powietrznego,
- 3) operator CORSIA

– który nie dostarczył w terminie określonym w art. 86 ust. 1 Krajowemu ośrodkowi raportu na temat wielkości emisji lub sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) w ust. 4 wyrazy „5 000 zł” zastępuje się wyrazami „od 4000 do 5 000 zł”;

82) po art. 105 dodaje się art. 105a w brzmieniu:

„Art. 105a. 1. Administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 5 000 do 50 000 zł podlega przedsiębiorstwo żeglugowe, które nie przedłożyło:

- 1) zweryfikowanego raportu na temat wielkości emisji ze statku – w terminie wskazanym w art. 84b ust. 1, lub
- 2) zweryfikowanego częściowego raportu na temat wielkości emisji ze statku – w zakresie i terminie wskazanym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, lub
- 3) zweryfikowanego zagregowanego raportu na poziomie przedsiębiorstwa żeglugowego – w terminie wskazanym w art. 84b ust. 3, lub
- 4) sprawozdań z weryfikacji, o których mowa w art. 84b ust. 1–3 – w terminie wskazanym w tym przepisie

– w sposób wskazany w art. 84b ust. 4.”;

83) w art. 106:

a) w ust. 1 wyrazy „i art. 105” zastępuje się wyrazami „art. 105 i art. 105a”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ Inspekcji stwierdza naruszenia, o których mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1–3, art. 104 ust. 1, art. 105 i art. 105a, na podstawie wykazów, o których mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1 i ust. 1a, lub ustaleń kontroli.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ Inspekcji przesyła Krajowemu ośrodkowi kopię decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej, a w przypadku nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na operatora statku powietrznego albo na przedsiębiorstwo żeglugowe, także ministrowi właściwemu do spraw klimatu. W przypadku decyzji, o której mowa w art. 104 ust. 1 oraz art. 105a ust. 1, nałożonej na przedsiębiorstwo żeglugowe, kopię ostatecznej decyzji organ inspekcji przesyła również dyrektorowi urzędu morskigo.”;

84) w art. 107 w ust. 1 w zdaniu pierwszym oraz w art. 108 w ust. 1 i w ust. 2 wyrazy „i art. 105” zastępuje się wyrazami „art. 105 i art. 105a”;

85) po art. 109 dodaje się art. 109a w brzmieniu:

„Art. 109a. 1. W przypadku gdy przedsiębiorstwo żeglugowe, pomimo wymierzenia kary, o której mowa w art. 104 ust. 1, za dwa następujące po sobie okresy sprawozdawcze, o których mowa w art. 3 lit. m rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, nie wykonało obowiązku, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub ust. 5, dyrektor urzędu morskigo, w drodze decyzji, wydaje przedsiębiorstwu żeglugowemu nakaz opuszczenia portu przez wszystkie statki, za które to przedsiębiorstwo odpowiada. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2. Dyrektor urzędu morskigo powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, ministra właściwego do spraw klimatu, Komisję Europejską, EMSA, pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz zainteresowane państwo bandery o decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy nakaz opuszczenia zostanie wydany w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w odniesieniu do przedsiębiorstwa żeglugowego przypisanego temu państwu członkowskiemu, dyrektor urzędu morskigo odmawia wejścia do portu statkom albo nakazuje opuszczenie portu przez te statki, za które to przedsiębiorstwo odpowiada, w czasie obowiązywania tego nakazu.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa w przypadku gdy przedsiębiorstwo żeglugowe wykonało obowiązek, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub ust. 5.

5. W przypadku gdy przedsiębiorstwo żeglugowe, pomimo wymierzenia kary, o której mowa w art. 104 ust. 1, za dwa następujące po sobie okresy sprawozdawcze, o których mowa w art. 3 lit. m rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, nie wykonało obowiązku, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub ust. 5, dyrektor

urzędu morskiego, w drodze decyzji, wydaje nakaz zatrzymania statków pływających pod polską banderą, za które to przedsiębiorstwo odpowiada. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 5, wygasa w przypadku, gdy przedsiębiorstwo żeglugowe wykonało obowiązek, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub ust. 5.”;

86) po rozdziale 15 dodaje się rozdział 15a w brzmieniu:

„Rozdział 15a

Przejściowe zasady rozliczania wielkości emisji przez przedsiębiorstwa żeglugowe
w latach 2024–2030

Art. 123a. 1. Do dnia 31 grudnia 2030 r. przy rozliczaniu wielkości emisji uwzględnia się następujące odstępstwa:

- 1) obowiązek umorzenia uprawnień do emisji nie powstaje w odniesieniu do emisji uwolnionych z rejsów między portem znajdującym się w najbardziej oddalonym regionie państwa członkowskiego Unii Europejskiej a portem znajdującym się w tym samym państwie członkowskim, w tym z rejsów między portami w regionach najbardziej oddalonych w tym samym państwie członkowskim, a także z działań statków w porcie tego państwa członkowskiego w związku z takimi rejsami;
- 2) obowiązek umorzenia uprawnień do emisji nie powstaje w odniesieniu do emisji pochodzących z rejsów statków pasażerskich innych niż wycieczkowe statki pasażerskie oraz statków pasażerskich typu ro-ro między portem na wyspie wymienionym w załączniku I do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2023/2895 z dnia 19 grudnia 2023 r. ustanawiającej wykaz wysp i portów, o których mowa w art. 12 ust. 3-d dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, oraz umów o świadczenie transgranicznych usług publicznych lub transgranicznego obowiązku użyteczności publicznej, o których mowa w art. 12 ust. 3-c tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 2024/2895 z 28.11.2024), a portem znajdującym się w tym samym państwie członkowskim Unii Europejskiej, a także z działań tych statków w porcie tego państwa członkowskiego w związku z tymi rejsami;
- 3) obowiązek umorzenia uprawnień do emisji nie powstaje w odniesieniu do emisji pochodzących z rejsów statków pasażerskich oraz statków pasażerskich typu ro-ro odbywanych w ramach wymienionych w załączniku II do decyzji, o której mowa w pkt 2, umów o świadczenie transgranicznych usług publicznych lub w ramach transgranicznego obowiązku użyteczności publicznej łączących dwa państwa

członkowskie Unii Europejskiej, a także z działań tych statków w porcie tego państwa członkowskiego w związku z takimi rejsami;

- 4) przedsiębiorstwa żeglugowe mogą umorzyć o 5 % mniej uprawnień niż równowartość ich zweryfikowanych emisji uwolnionych do dnia 31 grudnia 2030 r. ze statków klasy lodowej, jeżeli takie statki mają klasę lodową IA lub IA Super lub równoważną klasę lodową, ustaloną na podstawie zalecenia HELCOM 25/7.

2. Przez wycieczkowy statek pasażerski rozumie się statek pasażerski nieposiadający pokładu ładunkowego, przeznaczony wyłącznie do komercyjnego przewozu pasażerów i noclegu.

Art. 123b. Przedsiębiorstwo żeglugowe obowiązane do rozliczenia wielkości emisji na zasadach określonych w art. 92 oraz w stosownych przypadkach z zastosowaniem odstępstw przewidzianych w art. 123a, pomniejsza wielkość emisji z działalności w zakresie transportu morskiego podlegającą rozliczeniu w ten sposób, że rozlicza:

- 1) 40 % wielkości emisji – w odniesieniu do zweryfikowanych emisji zgłoszonych za 2024 r.;
- 2) 70 % wielkości emisji – w odniesieniu do zweryfikowanych emisji zgłoszonych za 2025 r.”;

87) w art. 141:

- a) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Przepisów rozdziału 12 w zakresie raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do operacji lotniczych:

- 1) rozpoczynających się lub kończących się na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru, w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.;
- 2) wykonywanych między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w tym samym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w tym innym lotniskiem znajdującym się w tym samym regionie najbardziej oddalonym lub w innym regionie najbardziej oddalonym tego samego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2030 r.”,

- b) po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:

„1ba. Przepisu ust. 1aa pkt 1 nie stosuje się do lotów statków powietrznych rozpoczynających się lub kończących się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, wykonywanych do i z lotnisk znajdujących się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej.”,

- c) po ust. 1d dodaje się ust. 1e i 1f w brzmieniu:

„1e. Przepisu ust. 1aa w zakresie wyłączenia obowiązku raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, nie stosuje się do operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia.

1f. Przepisu ust. 1aa pkt 1 nie stosuje się do lotów statków powietrznych rozpoczynających się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wykonywanych do lotnisk znajdujących się na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”,

- d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Raport na temat wielkości emisji w części dotyczącej emisji z operacji lotniczych rozpoczynających się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wykonywanych do lotnisk znajdujących się na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i wykonywanych w okresie od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2023 r. uważa się za raport w rozumieniu art. 80 ust. 3.”;

- 88) po art. 141ba dodaje się art. 141bb w brzmieniu:

„Art. 141bb. W przypadku wykorzystywania do spalania paliw syntetycznych w 2025 r. paliw niskoemisyjnych, paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego lub pochodzących z recyklingu paliw węglowych lub frakcji paliw lub materiałów mieszanych, o których mowa w art. 3 pkt 23d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, lub przedsiębiorstwo żeglugowe, który w raporcie na temat wielkości emisji za 2025 r. przyjmuje dla tych paliw

współczynnik emisyjny wynoszący zero, są obowiązani do wykazania spełnienia kryteriów wymienionych w tym przepisie za pomocą:

- 1) poświadczenia wydanego w ramach systemu certyfikacji zatwierdzonego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001, lub w ramach systemu krajowego ocenionego przez Komisję Europejską jako spełniający warunki na podstawie art. 30 ust. 6 akapit trzeci tej dyrektywy lub
 - 2) dowodu z bazy danych, o którym mowa w art. 38 ust. 5 akapit 6 zdanie drugie rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”;
- 89) w załączniku nr 1 do ustawy:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy określaniu wartości progowych odnoszących się do zdolności produkcyjnej instalacji bierze się pod uwagę parametry tego samego rodzaju charakteryzujące skalę działań prowadzonych w instalacji, to jest moc cieplną instalacji lub zdolność produkcyjną instalacji.”,
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku włączania instalacji do systemu na podstawie wartości progowej odniesionej do nominalnej mocy cieplnej do obliczania całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji uwzględnia się sumę nominalnej mocy cieplnej wszystkich stacjonarnych urządzeń technicznych, w których dochodzi do spalania paliwa. Urządzenia takie mogą obejmować wszystkie rodzaje kotłów, palników, turbin, podgrzewaczy, pieców, spalarni, pieców do kalcynacji, pieców do prażenia, pieców do wypalania cegły, suszarni, osuszaczy, silników, ogniw paliwowych, urządzeń do spalania z wykorzystaniem pętli chemicznej, pochodni oraz urządzeń do wychwytywania termalnego lub katalitycznego po spalaniu. W obliczeniach tych nie uwzględnia się jednostek o nominalnej mocy cieplnej poniżej 3MW.”,
 - c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku instalacji służącej do działań, dla których wartość progowa nie została określona przy pomocy całkowitej nominalnej mocy cieplnej, nadrzędne znaczenie dla włączenia tej instalacji do systemu ma wartość progowa dla tego działania.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 425) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 13 wyrazy „lub operacji lotniczej” zastępuje się wyrazami „, , z operacji lotniczej, operacji CORSIA lub działalności w zakresie transportu morskiego”;
- 2) w art. 18:
 - a) ust. 1a i 2 otrzymują brzmienie:

„1a. Koszty oszacowania wielkości emisji z instalacji, operacji lotniczej, operacji CORSIA albo działalności w zakresie transportu morskiego, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, ponosi prowadzący instalację, operator statku powietrznego, operator CORSIA albo przedsiębiorstwo żeglugowe.

2. Wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1 i 1a, ustala, w drodze decyzji, organ Inspekcji Ochrony Środowiska stwierdzający naruszenie wymagań ochrony środowiska albo dokonujący oszacowania wielkości emisji z instalacji, z operacji lotniczej, operacji CORSIA albo działalności w zakresie transportu morskiego.”,

- b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) szacowania wielkości emisji z instalacji, z operacji lotniczej, operacji CORSIA albo z działalności w zakresie transportu morskiego, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2024 r. poz. 1786) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 131 otrzymuje brzmienie:

„Art. 131. 1. Dyrektor właściwego urzędu morskiego pełni funkcję organu państwa bandery oraz właściwego organu państwa portu w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2015/757.

2. Raport, o którym mowa w art. 11 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2015/757, w odniesieniu do organu państwa bandery przedkłada się dyrektorowi urzędu morskiego właściwemu dla portu macierzystego statku.”;

- 2) w art. 36aa w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli armator statku, o którym mowa w art. 2 ust. 1a rozporządzenia 2015/757:”.

Art. 4. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 45 w ust. 1 po pkt 1b dodaje się pkt 1c w brzmieniu:
„1c) uwzględnienie w kosztach uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie wytwarzania ciepła, wartości 30 % uprawnień do emisji przydzielanych zgodnie z art. 22b ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8, z późn. zm.¹³) na zasadach określonych w art. 46 ust. 5 i 6.”;
- 2) w art. 46 w ust. 6 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) sposób uwzględniania w taryfach wartości 30 % uprawnień do emisji, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1c.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 273 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Prowadzący instalację, operator statku powietrznego albo przedsiębiorstwo żeglugowe, którzy rozliczyli wielkości emisji gazów cieplarnianych objętych systemem handlu uprawnieniami, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych nie ponoszą opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w zakresie, w jakim emisja tych gazów została rozliczona uprawnieniami do emisji.”;
- 2) w art. 285a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prowadzący instalację, operator statku powietrznego albo przedsiębiorstwo żeglugowe, którzy nie rozliczyli wielkości emisji gazów cieplarnianych objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, wnoszą opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji tych

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 834, 859, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303 i 759.

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2024/873 z 04.04.2024.

gazów w danym roku kalendarzowym do dnia 30 kwietnia następnego roku albo w terminie 14 dni, licząc od dnia następującego po upływie terminu rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 ust. 5 tej ustawy.”;

- 3) w art. 285b w ust. 1 i ust. 3 skreśla się wyrazy „albo operator statku powietrznego”;
- 4) w art. 288 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „prowadzących instalacje i operatorów statków powietrznych” zastępuje się wyrazami „prowadzących instalacje, operatorów statków powietrznych oraz przedsiębiorstw żeglugowych”;
- 5) w art. 401 w ust. 7 w pkt 7b wyrazy „o których mowa w art. 49 ust. 2b” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 49 ust. 2b i 2h”;
- 6) w art. 401c w ust. 5 uchyla się pkt 10.

Art. 6. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 21 w ust. 2 po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) informowanie operatorów CORSIA o rocznych wymogach dotyczących kompensacji oraz o całkowitych ostatecznych wymogach w zakresie kompensacji odpowiednio zgodnie z art. 97c ust. 3 i art. 97d ust. 3 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1505 oraz ...);”.

Art. 7. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940) w art. 12 w ust. 1 po wyrazach „w art. 128 ust. 1,” dodaje się wyrazy: „oraz informacji udostępnionych zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2022 r. poz. 673, z 2024 r. poz. 834 i 1940 oraz z 2025 r. poz. ...),”.

Art. 8. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2022 r. poz. 673 oraz z 2024 r. poz. 834 i 1940) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) w ust. 2 w pkt 10:
 - po lit. f dodaje się lit. fa w brzmieniu:

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 731 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 31, 179, 374 i 796.

- „fa) opiniowanie planów monitorowania emisji ze statków, o których mowa w art. 77e ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych,”
- lit. l otrzymuje brzmienie:
 - „l) opracowywanie sprawozdań dotyczących systemu w zakresie emisji gazów cieplarnianych z instalacji, z wykonywanych operacji lotniczych oraz z działalności w zakresie transportu morskiego,”
- po lit. m dodaje się lit. ma w brzmieniu:
 - „ma)przeprowadzanie oceny raportów, o których mowa w art. 80 ust. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, w zakresie spójności i kompletności zawartych w nich danych, poprawności przeprowadzonych obliczeń oraz zgodności zawartych w nich ustaleń z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji gazów cieplarnianych z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 55, z późn. zm.¹⁵⁾), rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2849 z dnia 12 października 2023 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w odniesieniu do przepisów dotyczących raportowania i przedkładania zagregowanych danych dotyczących emisji na poziomie przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 2023/2849 z 15.12.2023) i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/2449 z dnia 6 listopada 2023 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 w odniesieniu do szablonów planów monitorowania, raportów na temat wielkości emisji, częściowych raportów na temat wielkości emisji, dokumentów zgodności i sprawozdań na poziomie przedsiębiorstwa oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1927 (Dz. Urz. UE L 2023/2449 z 07.11.2023), jak również z zatwierdzonym planem

¹⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 320 z 26.11.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 105, Dz. Urz. UE L 2023/957 z 08.12.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2776 z 14.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/3214 z 19.12.2023.

monitorowania emisji ze statku z uwzględnieniem sprawozdań z weryfikacji, o których mowa w art. 84a ust. 1 tej ustawy,”

– lit. q otrzymuje brzmienie:

„q) sporządzanie wykazów prowadzących instalacje, operatorów statków powietrznych oraz przedsiębiorstw żeglugowych, którzy naruszyli obowiązki związane z uczestnictwem w systemie, i przekazywanie ich właściwym organom, stosownie do art. 94–97 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych,”

b) po ust. 6 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Krajowy ośrodek może, na podstawie informacji zawartych w Krajowej bazie i innych bazach danych lub rejestrach, które prowadzi, przetwarzać i udostępniać informacje o środowisku, obejmujące w szczególności:

- 1) wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji, w tym wprowadzane do powietrza przez poszczególne podmioty;
- 2) nazwy i numery identyfikacyjne w Krajowym Rejestrze Urzędowym Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON) podmiotów, o których mowa w pkt 1.

8. Informacje o środowisku, o których mowa w ust. 7, udostępnia się w szczególności w postaci wykazów, zestawień, raportów lub przedstawień graficznych na stronie internetowej prowadzonej przez Krajowy ośrodek.”;

2) w art. 11b:

- a) uchyla się ust. 1,
- b) ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. W zakresie wypełniania zobowiązań dotyczących ochrony klimatu, Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu:

- 1) na 90 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej:
 - a) projekt raportu dotyczącego polityk i środków lub grup środków odnoszących się do emisji gazów cieplarnianych i pochłaniania,
 - b) wkład do zintegrowanego krajowego sprawozdania z postępów w dziedzinie energii i klimatu dotyczący wpływu na jakość powietrza i emisję zanieczyszczeń powietrza polityk i środków odnoszących się do

emisji gazów cieplarnianych, wynikających ze zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu;

- 2) na 60 dni przed terminami wynikającymi z umów międzynarodowych – projekty raportu rządowego i raportu dwuletniego, o których mowa w Konwencji Klimatycznej oraz odpowiednich decyzjach Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej, Protokołu z Kioto lub Porozumienia paryskiego.

1b. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, na 30 dni przed terminami wskazanymi w załączniku nr 2 do ustawy, projekt raportu metodycznego IIR w zakresie wypełniania zobowiązań dotyczących ochrony powietrza zgodnie z wymaganiami określonymi w tym załączniku.”,

- c) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Krajowy ośrodek sporządza projekty raportów oraz wkład do sprawozdania, o których mowa w ust. 1a i 1b, zgodnie z wymogami zawartymi w wytycznych określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej lub umowach międzynarodowych.”,

- d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sporządzając projekty raportów lub wkład do sprawozdania w przypadkach, o których mowa w ust. 1a i 1b, Krajowy ośrodek może posłużyć się w szczególności informacjami, danymi i analizami przekazywanymi przez organy administracji publicznej, informacjami i danymi zawartymi w Krajowej bazie, informacjami zawartymi w prognozach, o których mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 1b, oraz innymi informacjami i danymi udostępnianymi przez organizacje samorządu gospodarczego i organizacje pracodawców, a także fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.”,

- e) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. Organy administracji publicznej przekazują na wniosek Krajowego ośrodka dane, informacje lub analizy niezbędne do sporządzenia projektów raportów lub wkładu do sprawozdania w przypadkach, o których mowa w ust. 1a i 1b.

5. Krajowy ośrodek może występować do organizacji samorządu gospodarczego, organizacji pracodawców lub funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej o udostępnienie danych, informacji lub analiz niezbędnych do sporządzenia projektów raportów lub wkładu do sprawozdania w przypadkach, o których mowa w ust. 1a i 1b.

6. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje właściwym organom raporty w przypadkach, o których mowa w ust. 1a i 1b, w terminach określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych, z zastrzeżeniem ust. 7.”,

f) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii wkład do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, w terminie 15 dni dnia otrzymania go od Krajowego ośrodka.”;

3) uchyla się art. 21f;

4) po art. 21f dodaje się art. 21g w brzmieniu:

„Art. 21g. 1. W przypadku wskazanym w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842, minister właściwy do spraw klimatu poleca niezwłocznie Krajowemu ośrodkowi przygotowanie projektu planu działań korygujących, o którym mowa w tym przepisie.

2. Właściwi ministrowie, na wniosek ministra właściwego do spraw klimatu, w zakresie ich właściwości, opracowują informacje, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia (UE) 2018/842, na potrzeby projektu planu działań korygujących, o którym mowa w tym przepisie, i przekazują je ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz Krajowemu ośrodkowi, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia z wnioskiem o ich opracowanie.

3. Minister właściwy do spraw klimatu w terminie 30 dni od dnia wydania polecenia, o których mowa w ust. 1, w zakresie swojej właściwości przygotowuje informacje, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia (UE) 2018/842, na potrzeby projektu planu działań korygujących, o którym mowa w tym przepisie, i przekazuje je Krajowemu ośrodkowi.

4. Właściwi ministrowie, w celu opracowania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia (UE) 2018/842, oraz Krajowy ośrodek, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, mogą występować o udostępnienie niezbędnych danych, informacji lub analiz do organizacji samorządu gospodarczego, organizacji pracodawców lub funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

5. Krajowy ośrodek opracowuje projekt planu działań korygujących w terminie 2 miesięcy od dnia wydania polecenia, o którym mowa w ust. 1, na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 2 i 3, i przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu przekazania go Radzie Ministrów.

6. Rada Ministrów przyjmuje plan działań korygujących w drodze uchwały.

7. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje plan działań korygujących Komisji Europejskiej.

8. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje właściwym ministrom oraz Krajowemu ośrodkowi opinię Komisji Europejskiej, o której mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/842.

9. Minister właściwy do spraw klimatu, po uzgodnieniu z właściwymi ministrami i konsultacji z Krajowym ośrodkiem, przedkłada Radzie Ministrów do akceptacji:

- 1) zmieniony plan działań korygujących, a Rada Ministrów przyjmuje ten plan w drodze uchwały, lub
- 2) uzasadnienie nieuwzględnienia opinii Komisji Europejskiej, o której mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia 2018/842, w całości lub w części.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej zmieniony plan działań korygujących lub uzasadnienie, o którym mowa w ust. 9 pkt 2.

11. Minister właściwy do spraw klimatu zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra plan działań korygujących lub uzasadnienie, o którym mowa w ust. 9 pkt 2.”.

Art. 9. Plan monitorowania, o którym mowa w art. 6 ust. 6 i ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji gazów cieplarnianych z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 55, z późn. zm.¹⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757”, złożony przez przedsiębiorstwo żeglugowe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się planem monitorowania emisji ze statku, o którym mowa w art. 77e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza w drodze decyzji plan monitorowania emisji ze statku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepisy art. 77h ust. 3–5 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 320 z 26.11.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 130 z 16.05.2023, str. 105, Dz. Urz. UE L 2023/957 z 08.12.2023, Dz. Urz. UE L 2023/2776 z 14.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/3214 z 19.12.2023.

Art. 10. Przepisów rozdziału 12 ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do emisji gazów z rejsu w zakresie metanu i podtlenku azotu do dnia 31 grudnia 2025 r.

Art. 11. Przepisów rozdziału 12 ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do emisji ze statków, o których mowa w art. 2 ust. 1b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, do dnia 31 grudnia 2026 r.

Art. 12. Przedsiębiorstwo żeglugowe wnosi opłatę za otwarcie rachunku w rejestrze Unii, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. 1. Do postępowań w sprawie zwrotu równowartości nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 18 ust. 5 i ust. 6 oraz art. 19 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do kwoty, o której mowa w art. 18 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, określonej decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 19 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 14. 1. W przypadku przyjęcia w raportach, o których mowa w art. 11a ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, za rok 2024 współczynnika emisyjnego wynoszącego zero dla wykorzystywanych biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, które zgodnie z załącznikiem II lit. C pkt 1.2 tego rozporządzenia podlegają kryteriom zrównoważonego rozwoju lub kryteriom ograniczania emisji gazów cieplarnianych, przedsiębiorstwo żeglugowe wykazuje spełnianie tych kryteriów za pomocą poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji zatwierdzonego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.¹⁷⁾), albo systemów krajowych, o których mowa w art. 30 ust. 6 tej dyrektywy.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1405 z 17.05.2024.

2. Poświadczenia, o których mowa w ust. 1, potwierdzają spełnienie przez biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy kryteriów zrównoważonego rozwoju lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych, zgodnie z załącznikiem II lit. C pkt 1.2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757, w stosownych przypadkach w odniesieniu do etapów ich pozyskiwania, wytwarzania lub przetwarzania.

Art. 15. 1. Prowadzący instalację, o którym mowa w art. 26aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) wraz z wnioskiem o przydział uprawnień do emisji złożył plan neutralności klimatycznej lub
- 2) przedłożył Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami, zwanemu dalej „Krajowy ośrodek”, aktualizację planu neutralności klimatycznej, o której mowa w art. 22d rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8, z późn. zm.¹⁸⁾)

– i nie złożył wniosku o niepublikowanie niektórych elementów tego planu, o którym mowa w art. 22e ust. 2 tego rozporządzenia, może złożyć ten wniosek do Krajowego ośrodka w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Do wniosków o niepublikowanie niektórych elementów planu neutralności klimatycznej, o których mowa w ust. 1, przepis art. 26ea ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 16. Do postępowań w sprawie zatwierdzania istotnych zmian w planie metodyki monitorowania, o którym mowa w art. 26f ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 26g ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 17. 1. W przypadku instalacji objętej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych skutki, o których mowa w art. 58 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, następują z dniem 1 stycznia 2026 r., jeżeli jej średnioroczna emisja ze spalania biomasy spełniającej:

¹⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2024/873 z 04.04.2024.

- 1) kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2029 r. poz. 901) lub
- 2) kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303 i 759)

– na zasadach określonych w art. 38 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1, z późn. zm.¹⁹⁾), stanowiła więcej niż 95 % całkowitych emisji w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 2 pkt 14 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2. Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami informuje organ właściwy do wydania zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych o wystąpieniu przypadku, o którym mowa w ust. 1, po sprawdzeniu wniosku o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 26a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

3. Organ właściwy do wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 52 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, stwierdza wygaśnięcie zezwolenia z mocą od dnia 1 stycznia 2026 r.

Art. 18. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi wyznaczy swojego przedstawiciela do udziału w pracach Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego.

Art. 19. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw klimatu przeprowadza audyt dotyczący wykorzystania środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego w okresie 2024–2025 na dofinansowanie realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, i sporządza z niego sprawozdanie.

Art. 20. Minister właściwy do spraw klimatu po raz pierwszy przekazuje wykaz, o którym mowa w art. 95 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

¹⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 37, Dz. Urz. UE L 79 z 09.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 2023/2122 z 18.10.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2493 z 27.09.2024.

organom Inspekcji Ochrony Środowiska, Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami oraz dyrektorom urzędów morskich, do dnia 15 kwietnia 2027 r.

Art. 21. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 ust. 3 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 46 ust. 5 i ust. 6 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 5 i ust. 6 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. 1. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczonych na finansowanie zadań Krajowego Operatora Funduszu Modernizacyjnego, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 154 770 000 zł, w tym w:

- 1) 2026 r. – 10 010 000 zł;
- 2) 2027 r. – 11 990 000 zł;
- 3) 2028 r. – 13 640 000 zł;
- 4) 2029 r. – 15 220 000 zł;
- 5) 2030 r. – 16 420 000 zł;
- 6) 2031 r. – 18 130 000 zł;
- 7) 2032 r. – 16 820 000 zł;
- 8) 2033 r. – 17 080 000 zł;
- 9) 2034 r. – 17 510 000 zł;
- 10) 2035 r. – 17 950 000 zł.

2. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw klimatu będących skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 7 590 000 zł, w tym w:

- 1) 2026 r. – 640 000 zł;
- 2) 2027 r. – 710 000 zł;
- 3) 2028 r. – 730 000 zł;
- 4) 2029 r. – 750 000 zł;
- 5) 2030 r. – 770 000 zł;

- 6) 2031 r. – 790 000 zł;
- 7) 2032 r. – 790 000 zł;
- 8) 2033 r. – 790 000 zł;
- 9) 2034 r. – 810 000 zł;
- 10) 2035 r. – 830 000 zł.

3. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczonych na finansowanie zadań Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy, wynosi 267 000 000 zł, w tym w:

- 1) 2026 r. – 24 900 000 zł;
- 2) 2027 r. – 22 320 000 zł;
- 3) 2028 r. – 23 460 000 zł;
- 4) 2029 r. – 24 630 000 zł;
- 5) 2030 r. – 25 940 000 zł;
- 6) 2031 r. – 27 340 000 zł;
- 7) 2032 r. – 28 320 000 zł;
- 8) 2033 r. – 29 720 000 zł;
- 9) 2034 r. – 31 080 000 zł;
- 10) 2035 r. – 29 290 000 zł.

4. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków Głównego Inspektora Ochrony Środowiska będących skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 2 438 000 zł, w tym w:

- 1) 2026 r. – 214 000 zł;
- 2) 2027 r. – 222 000 zł;
- 3) 2028 r. – 228 000 zł;
- 4) 2029 r. – 234 000 zł;
- 5) 2030 r. – 240 000 zł;
- 6) 2031 r. – 246 000 zł;
- 7) 2032 r. – 252 000 zł;
- 8) 2033 r. – 259 000 zł;
- 9) 2034 r. – 265 000 zł;
- 10) 2035 r. – 278 000 zł.

5. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska będących skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 5 744 000 zł, w tym w:

- 1) 2026 r. – 431 500 zł;
- 2) 2027 r. – 471 500 zł;
- 3) 2028 r. – 500 000 zł;
- 4) 2029 r. – 529 000 zł;
- 5) 2030 r. – 558 500 zł;
- 6) 2031 r. – 590 000 zł;
- 7) 2032 r. – 622 000 zł;
- 8) 2033 r. – 656 000 zł;
- 9) 2034 r. – 690 000 zł;
- 10) 2035 r. – 725 500 zł.

6. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska będących skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 2 887 000,00 zł, w tym w:

- 1) 2026 r. – 215 750 zł;
- 2) 2027 r. – 235 750 zł;
- 3) 2028 r. – 250 000 zł;
- 4) 2029 r. – 264 500 zł;
- 5) 2030 r. – 279 250 zł;
- 6) 2031 r. – 295 000 zł;
- 7) 2032 r. – 311 000 zł;
- 8) 2033 r. – 328 000 zł;
- 9) 2034 r. – 345 000 zł;
- 10) 2035 r. – 262 750 zł.

7. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska będących skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 2 887 000,00 zł, w tym w:

- 1) 2026 r. – 215 750 zł;
- 2) 2027 r. – 235 750 zł;
- 3) 2028 r. – 250 000 zł;
- 4) 2029 r. – 264 500 zł;

- 5) 2030 r. – 279 250 zł;
- 6) 2031 r. – 295 000 zł;
- 7) 2032 r. – 311 000 zł;
- 8) 2033 r. – 328 000 zł;
- 9) 2034 r. – 345 000 zł;
- 10) 2035 r. – 262 750 zł.

8. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków dyrektorów urzędów morskich będących skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 4 040 000 zł, w tym w:

- 1) 2026 r. – 360 000 zł;
- 2) 2027 r. – 370 000 zł;
- 3) 2028 r. – 380 000 zł;
- 4) 2029 r. – 390 000 zł;
- 5) 2030 r. – 400 000 zł;
- 6) 2031 r. – 410 000 zł;
- 7) 2032 r. – 420 000 zł;
- 8) 2033 r. – 430 000 zł;
- 9) 2034 r. – 440 000 zł;
- 10) 2035 r. – 450 000 zł.

9. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1–4, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 12.

10. Wojewoda mazowiecki, pomorski oraz zachodniopomorski monitorują wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa odpowiednio w ust. 5, 6 albo 7, oraz wdrażają mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 12.

11. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 8, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 12.

12. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65 % limitu wydatków przewidzianych na dany rok, obniża się wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3 lit. e w zakresie art. 1 ust. 4a pkt 2 i 3, art. 1 pkt 4 lit. b, art. 1 pkt 40 lit. b oraz art. 1 pkt 89 lit. b zdanie trzecie, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Klimatu i Środowiska
Izabela Wereśniak-Masri
(- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)